

به فه یله سووفی تاریک و ته مومژاوی ناوبراوه. به و نازناوه هیراکلیتس ناوبانگی ده رکردوه کاتیک ته وای به رهه مه کانی له به رده ستدا بون. ئیستا ئیمه ته نیا چهند برگه یه کی نه و به رهه مانه مان له به رده ستدایه: هزرمه نده کانی دواتر نه فلاتوون و نه رستو، نووسهر و پسپورانی فه لسه فه که پاشان هاتوون، تیوفرست، سیکتوس ئیمپر بکوس، دییوگنیس لایرتیوس و پلوتارخ، ههروه ها بگره باوکانی کلئیسسه ی مه سیحیش هیپیولیتوس، کلیمینس نه لیکساندریوس و توریگنس چهند شتیکی ئیره و نه وئی نووسینه کانی هیراکلیتسیان خواستوته وه و له به رهه مه کانیاندا توماریان کردوون. نه و خوازراوانه وهک چهن دین برگه و رسته کوزکراونه ته وه، نه و کوزکرانه وه یه به سایه ی توئیزینه وه ی زانستی میژوووی فیلولوژی و فه لسه فه ییه وه بووه جیگای سوپاس و پیترانین. نه و برگانه هه ندیک جار له چهند رسته یه ک و جاری تر له تاکه رسته یه ک و جاری واش هه یه له چهند رسته یه کی پچر پچر و تاکه وشه پیکهاتوون.

پرۆسه ی بیرکردنه وه ی هزرمه ند و نووسهره دواتره کان هه لبراردن و جووری خواستنه وه ی وشه کانی هیراکلیتسی دیار و ده ستنیشان کردوه. هه ر به هژی نه مه وه کایه ی لیکدانه وه که ی نه وسا دیاری کراوه. بۆیه نه گه ر ئیمه به وردی سه رنجی شوئینی نه و خوازراوانه له نووسینه کانی نه و نووسه رانه ی دواتر بده بن به رده وام ده توانین نه و پیوه ندی و شوئینه ی له لایه ن نه وانه وه که برگه که ی بۆ خوازراوه ته وه نه ک نه و شوئینه له هیراکلیتسه وه لیی وه رگیراوه، دیار و ده ستنیشان بکه بن. برگه خوازراوه کان و نه و شوئانه ی تیبیدا هاتوون هیچ شتیکی جه وه ره یمان راسته و خو نادنه ده ست واته:

نه لیتیا: هیراکلیتس برگه ی شازده

مارتن هایدیگر
له نه لمانییه وه: د. حمید عزیز
(زانکۆی سه لاهه دین - کۆلیژی ئاداب)

یه‌که‌ی پۆلین کردن و به‌لایه‌کدا خستنی تیکرایی بنیادی ناوه‌کی نووسینه‌که‌ی هیراکلیتس. سه‌رنجدانی ورد و له‌سه‌رخۆ و به‌رده‌وامی ئەو پیکهاته‌ی بنیاده ده‌سته‌به‌ری ئەوه ده‌بی بدۆزیتته‌وه له‌کوێوه ئەو رسته پچر پچرانه ده‌ئاخفن، هه‌روه‌ها ئەوان به‌چ و اتا و مه‌به‌ستیک وه‌ک په‌ندیک ده‌بی بیسترت، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی ناکرئ ئەو سه‌ه‌رچاوه ناوه‌نده‌ی نووسینه‌که‌ی هیراکلیتس یه‌که‌نگیه‌که‌ی لئ خواستوو ته‌وه مه‌زنده بکرت و هه‌میشه گرانه بی‌ری لئ بکرتته‌وه، ئەو هه‌زمه‌نده ده‌کرئ بۆ ئیمه به «تاریکه ته‌مومژاوییه‌که» ناوبریت، به‌لام واتای راسته‌قینه‌ی ئەو نازناوه بۆ ئیمه ده‌ریده‌برئ و له‌خۆیدا هه‌ر به‌ تاریکی ده‌میتته‌وه.

هیراکلیتس به «تاریک و ته‌مومژاوییه‌که» ناو ده‌بریت، به‌لام ئەو خۆی رۆشنکه‌ره‌وه‌یه، ئەو قسه له رۆشنکه‌ره‌وه ده‌کات کاتیک هه‌ولیداوه به‌ده‌رکه‌وتنه‌که‌ی بخاته نیو زمانی بیکردنه‌وه‌وه. رۆشنکه‌ر ده‌مینئ ئەوه‌نده‌ی پروناک ده‌کاته‌وه، ئیمه پروناکیه‌که‌ی رۆشنکه‌ره‌وه ناو ده‌به‌ین ئەوه‌ی سه‌ر به‌ ئەوه، چۆن و له کوئ ده‌قه‌ومئ، جیگای ئەگه‌ر و گومان ده‌بی. وشه‌ی «پروناکی» ئەو واتایه ده‌گه‌یه‌نی: رۆشنکردن، تیشک پێاندن، دره‌وشاندن.

رۆشنکردن ده‌سته‌به‌ری به‌ده‌رکه‌وتن ده‌بی، ئازادی ده‌رکه‌وتن (۱) به‌ ده‌رکه‌وتوو ده‌کات. ئازاده‌که‌ کایه‌ی نه‌شاردرانه‌وه‌یه. په‌رده له‌سه‌ر لادان به‌په‌وه‌ی ده‌بات. ئەو له‌و باره‌یه‌وه ئەو پرسیاره هه‌ر بکرت، چی سه‌ر به‌و ناچاریه و ئایا تا چ راده‌یه‌ک له‌ په‌رده له‌سه‌ر لادان و رۆشنکردن هه‌مان شتن.

په‌نا بردنه‌ به‌ر واتای وشه‌ی «ئه‌لیتیا» هه‌یج نه‌کردنه و هه‌یج به‌روبووم و سوودیکه‌ی لئ ده‌ستگیر نابئ، هه‌روه‌ها ده‌بی به‌کراوه‌یی بمیتته‌وه، ئایا ئەوه، که مرۆف له‌ژیر ناوی «راستی»، «دنیایی بوون»، «بایه‌تیه‌تی»، «هه‌لکه‌وت و راسته‌قینه» قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌کات که‌مترین پێوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه که په‌رده له‌سه‌ر لادان و رۆشنکردنی هه‌ر ئامازه‌ی پێده‌که‌ن. وا پێده‌چئ ئەو هه‌زه‌ی به‌دوای ئەو جوژه ئامازه و ئاراسته‌کردنه ده‌که‌وئ بایه‌تیکه‌ی بلندتر و گرنه‌تر له‌ دنیایا بوون له‌ راستی بایه‌تیانه به‌واتای رسته راست و دروسته‌کانی لئ

ده‌بیتته جیگه‌ی ئەگه‌ر و گومان. هۆی چیه‌ی مرۆف هه‌میشه و به‌رده‌وام به‌ په‌له و ده‌ست و برده، خۆبه‌تی که سه‌ر به‌ هه‌موو بایه‌تییه‌ تیکه له‌بیر بجیتته‌وه؟ چی وای کردوو، هه‌ر که هه‌ستیان به‌و پێوه‌ندییه‌ی نێوانیان کرد هه‌ول ده‌ده‌ن پشت ئەستور به‌لایه‌نیکیان، یان به‌ هینانی لایه‌نی سیه‌م که ده‌بی بایه‌ت و خۆ پیکه‌وه بگرتته‌وه لیکه‌ی بده‌نه‌وه؟! ده‌بی هۆبه‌که‌ چی بیت که‌له‌ره‌قانه مرۆف خۆی له‌وه ده‌بویرئ جارێکیان بیکه‌تته‌وه. ئایا پێوه‌ندی ده‌ستیای نێوان خۆ و بایه‌ت جه‌وه‌ری بایه‌ت و بایه‌تییه‌ته‌که‌ی، هه‌ی خۆ و خۆبه‌تییه‌که‌ی، واته له‌پێشدا کایه و ده‌قه‌ری پێوه‌ندی ده‌ستیای نێوانیان ده‌سته‌به‌ر ده‌بی؟! بیکردنه‌وه‌مان له‌و ده‌سته‌به‌رییه‌ ئەوه‌نده به‌ ئەرکه‌و گرانه، به‌رله‌وه‌ی بۆمان بلوئ سه‌رنجی بده‌ین، نه‌ له‌ سنوورداری تیکه‌یشتنی باوه‌وه‌یه و نه‌ له‌ بیزبونه‌وه‌یه له‌سه‌رنجی به‌فراوان که باو نیکه‌ران ده‌کات و ئاسایی ده‌شیوتئ، ئیمه پتر ریکه‌داوین که شتیکه‌ی تر مه‌زنده بکه‌ین: ئیمه زۆر ده‌زانین، خه‌یرا و به‌ په‌له‌ بروا ده‌که‌ین و ئەوه ده‌رفه‌تی به‌ ته‌واوه‌تی شاره‌زابوون له‌ پرسیاره‌که و ئاسووده‌بوومان لیتی پێ نادات. ئەمه‌ش پێوستی به‌و توانایه هه‌یه، له‌به‌رده‌م ساده و ساکاردا سه‌رسام بین و له ئەو حه‌په‌سانه‌ش وه‌ک جیگای نیشته‌جئ و حه‌وانه‌وه دنیابین.

ساده و ساکاره‌که به‌وه پروون نابیتته‌وه به‌ جوړیکه‌ی ساکار و ئاسان واتای رووتی وشه‌ی ئه‌لیتیا وه‌ک «نه‌شاردراوه‌یی» ده‌ربیردرئ، یان بگوتیتته‌وه. نه‌ شاردراوه‌یی بنه‌مای بنه‌ره‌تی ئەوه‌یه که به‌ده‌رکه‌وتوو و هه‌ی ئەوه‌یه که شاردراوه‌یی له‌ پشت خۆیه‌وه به‌جئ هه‌یشتوو، ئەمه‌یه واتای پیتی (a) که له‌ ریزمانی قۆناغی دوایی هه‌زی یۆناندا وه‌ک (a) ی نه‌رئ و ناکردن دانراوه و نیشان دراوه. پێوه‌ندی بوون به‌ ئه‌لیتیا، شارده‌وه و ئەمه‌ خۆی سه‌بارته به‌ هه‌ز و بیکردنه‌وه‌ی ئیمه به‌هه‌یج جوړیک له‌ده‌ستدانی بایه‌خ و کیش نییه ئەگه‌ر نه‌شاردراوه‌یه‌که راسته‌وخۆ ته‌نیا هه‌ر وه‌ک ئەوه‌ی دپته‌ ده‌رکه‌وتن، له‌ ئارادا‌بوو هه‌بوو تیکه‌یشتی و په‌ی پێ ببردئ.

به‌و پرسیاره، ئەمانه هه‌موو چی ده‌گه‌یه‌نن و چۆن کراوه رووبده‌ن، حه‌په‌سان ده‌ست پێده‌کات. ئیمه ده‌توانین به‌وی بکه‌ین؟! دوور نییه به‌و جوژه که ئیمه خۆمان بده‌ینه

دهست تهو حه په سان و سه رسورمانه و سه رنجی تهو ده دات که نیمه به روشنکهر و به دهرخستن ناوی ده به یین؟ حه په ساوی بیرکه ره وه به و پرسپاره ده دوی: هیراکلیتس و توویه تی:

«چون یه کیچ ده توانی خوئی له وه بشاریتته وه که هیچ جاریک و هه رگیز ناوا نابج». [تومی دینون پوتی پوس نان تیس لاتوی] - [دیلز-کرانتس و هریانگیپراوه] ته م په نده به برگی (۱۶) ناوده بری، دوور نییه تهو بو نیمه، تهو ندهی پیوه ندهی به پلهی ناوه وه و بایه خی نامازه و نیشاندهره وه هه یه، یه که مین بیت. تهو په ندهی هیراکلیتس له لایه ن کلیمینسی تهسکه نده ریبه له کتیبی په روه رده کـاردا Paidagogos (ک۳، ف۱۰) به کاره یتراره و کراوه به به لگه بو پشت راستکردنه وهی بیرۆکه یه کی لاهوتی- په روه رده یی خوئی. تهو نووسیویه تی: دوور نییه یه کیچ بتوانی خوئی له تیشک و پروناکییه ک که بکری به ههست په ی پی بیردری بشاریتته وه و به دوور بگری، به لام ته م له به رده م تیشکی گیانیدا له کردن نایهت، یان وه ک چون هیراکلیتس و توویه تی: «کلیمانسی تهسکه نده ریبه بیر له (ره ب) ی هه میشه و له هه موو شوینیکدا هه بوو کردوته وه، که هه موو شتتیک ته نانهت تهو به دکارییه ی له تاریکی و رۆژگیرانیشدا کراوه، ده بیینی، بویه نووسینه که ی ناوی- «په روه رده کاره». له شوینیکی تردا (ک۳، ف۵) ده بیتر:

«یه کیچ ته گهر وای دابنی که هه میشه و له هه موو جیگایه کدا ره ب له لای هه یه، هه رگیز ناکه وئی.»

چ که سیک ویستوویه تی رپگر بی له وهی کلیمینسی تهسکه نده ریبه حه وسه د سال دواتر به پی نیاز و مه به سستی په روه رده یی- لاهوتی خوئی په نده که ی هیراکلیتس بخاته نیو کایه ی بوچوونی کریستیانییه وه و به هوی به شپوازی خوئی لیک بداته وه؟ تهو باوکه ی کلیمینسی به وه ویستوویه بیر له وه بکاته وه که گونا هباره و ده یه وئی خوئی له تیشکی پروناکی ره ب بشاریتته وه. که چی هیراکلیتس به پیچه وانه وه ته نیا هه ر باسی نه شاردراره یی مانه وه ده کات، کلیمانس مه به سستی له پروناکی سه ر و هه سته کانه وه یه، واته ره بی نیمانی مه سیحیه ت. هیراکلیتس به پیچه وانه وه ته نیا ناوی ته وه ده یینی که هه رگیز ناوا نابیت و له بهر چا و ون

نابج. نایا تهو «ته نیا» یه ی له لای نیمه وه دووپات کراوه ته وه جوړه سنوور بو دانانیک ده گه یه نی، یان شتتیک تره لیره و له مه ودا به کراوه یی ده میتیتته وه.

ده بی چی به ده ست بیت ته گهر بیتو بو بسترئ لیکدانه وه لاهوتییه که ی پرگه که وه ک ناراست رهت بکریته وه؟! تهو په ره که ی ده کری تهو بوچوونه گه لاله بی که به و تیبینییه نه ی له م لاو له و دین تهو بیرو بوچوونه ره و ده کری که ریبازه که ی هیراکلیتس به شپوازیکی راست و ره ها بپیکریت و لیک بدریته وه. کوششه که ته نیا بریتی ده بی له وه ی له نریک واتای و شه یی په نده که ی هیراکلیتس میتیتته وه. ده کری ته م له وه دا به شداری بکات هزرکردنه وه یه کی دواړوژ به ره و تهو ده قهره ی ناموژگارییه که پیتشر نه بیستراه ناراسته بکات.

تهو نده ی تهو له و داخوازی- فرمانه که هزر پابه ندییه تی ده که ویتته وه، تهو نده گرنگ نییه برختری و به راورد بکریت، کام هزرمه ندانه تا چند له و فرمان- داخوازیانه نریک نه بو ته وه. پتر هه موو کوششه کان به و لایه دا ده کرین نیمه به سایه و به هوی و توویژه وه له گه ل هزرمه ندیک پیشو له و ده قهره ی بیر لیده کریته وه، نریک بیینه وه.

تیکه یشتتیک ژیرانه، تهو یه هیراکلیتس به جوړی جیاواز بو هه ر یه کیچ له ته فلاتون، ته رستو، نووسه ریکی باوکی کلیمینسی کریستیان، بو هیگل و بو نیتشه ده دوی. ته گهر مرؤف ده سته ردار ی تهو لیکدانه وه میترووییه فره رهنگییه نه بی، تهو پیوسته ته م ته نیا به پی تهو پیوه ندییه ی به کام که سه وه هه یه تی، به راستی دابنی. مرؤف خوئی وادیتسه به رچا و به هوی ته م فره رهنگییه وه له لایه ن ختوی رپژه ییه وه به ناچار یی هه ره شه ی لی بکریت. له به رچی؟ چونکه تهو هه له میترووییه ی تهو لیکدانه وانه ده سته ردار ی تهو و توویژه پرسکاره بووه، که له گه ل هزرمه نده که دا کراوه، بگره دوور نییه هه ر تهو جوړه و توویژه نه کرد بی.

لایه که ی دیکه ی لیکدانه وه ی شپوازی هه ر و توویژیک ده راره ی تهو ی به بیردا هاتوه نیشانه ی به پیزییه کی نه گوتراوه (۲)، تهو ی که هیراکلیتس خوئی ته نیا هه ر به رپگای تهو سه رنجدانانه ی بو هیله که و توون و لواون ویستوویه تی بیلی. خواستی به دوا داچوونی رپبازی راستی باه تی هیراکلیتس، مه به ست و نیازی که خوئی له

مه ترسی پیرۆز که دوو چاری راستیی بیرکردنه وه ببی،
دهرباز دهکات.

ئه و تیبیینیانهی خواره وه هیچ ئه نجامیکیان
لیناکه ویتته وه، ته نیا ههر رووداوه که نیشان ددهن:

پهنده که هی هیراکلیتس پرسباریکه. وشه که که به هۆیه وه
به واتای تیلۆس خۆی کۆتایی پینده هیتنی، ئه وه ناوده بات
له کوپوه پرسباره که دست پینده کات. ئه وه ئه وه دهقه ره به
که تیبیدا هزر خۆی ده بزوتنی. ئه وه وشه یه ی که
پرسیاره که ی لی هه لده ستی ناوی (لاتۆی) یه. مرۆف
ده توانی له وه ئاسانتر چی ده ستنیشان بکات که لانتانۆ
ئه وه ده گه یه نی:

من به شاردراوه یی ده میتنه وه؟ به هه مان شیوه ئیمه
به وه پری که مبی ده توانین راسته وخۆ بگه یه نه وه واتایه ی
وشه یۆنانییه که دریده بری.

هۆمیرۆس ده گیتیریتته وه (ئۆ: هه شت، برگه ی ۸۳
به دواوه) چون ئۆدیسسۆس له کۆشکی شا فیاکن-دا گۆی
له گۆرانیبیژ دیمۆدۆکۆس بووه که گۆرانیه ده لرفین و
خۆشه کانی گوتوه و ئه ویش هه موو جاریک سه ری خۆی
نه وی کردوه بۆ ئه وه ی ئاماده بووان هه ستی پێ نه که ن و
به دل گریاوه. پارچه هه لبه ستی ۹۳ ده بیژنی: ئیمه به
پیتی گیانی زمانه که مان به راستی وه ریده گیتین:

ئه و کاته به بی ئه وه ی که هه موو ئه وانی تر هه ستی پین
بکه ن (۳) ده ستی به فرمی سک پشتن کردوه». .
وه رگیتیرانه که ی قۆس له زمانی یۆنانییه وه نزیکه، چونکه
ئه وه وشه- کرداره گرنگه که (ئه له نتانی- شاردیه وه) ی
کردوه به ئه له مانی: «ئه وه فرمی سککه رپژنه کانی له
هه موو میوانه کان شاردۆته وه (۴).»، به لام له گه ل
ئه وه شدا ئه له نتانی واتای کرداری «ئه وه شاردیه وه»
ناگه یه نی، به لکو «ئه وه به شاردراوه یی مایه وه»
ده گه یه نی- له وه دا که فرمی سکی ده رشت. وشه ی «به
شاردراوه یی بمینیتته وه» له زمانی یۆنانیدا وشه یه کی
بنه ره تیه، که چی زمانی ئه له مانی ده لنی: ئه وه ده گریا
به بی ئه وه ی ئه وانی دیکه هه ستی پیبکه ن.

ئه وه ی راست بیت ئیمه ده سته واژه ناسراوه که ی
ئه پیکۆر (لانی بیۆزاس) وا وه رده گیتیرین: «به
شاردراوه یی بژی»، به لام له زمانی یۆنانیدا وشه که
ده بیژنی: «بمینه وه وه ک ئه وه که سه ی ژبانی خۆی به
شاردراوه یی به سه ر ده بات.» شاردراوه ییه که لیره دا ئه وه

شیوازه دیار و ده ستنیشان ده کات چون مرۆف له نیو
خه لکدا ده بی حازر و هه بووبی. زمانی یۆنانی به هۆی
جۆری ناخفتنه که یه وه ده ری ده خات که به شاردراوه یی
مانه وه، واته له هه مان کاتدا به نه شاردراوه یی مانه وه
پله و پایه یه کی گرنگتری زالی له هه موو شیوازه کانی تر
هه یه که بوونه وه ر ساغ ده کاته وه. تایبه تمه ندی بنه ره تی
بوون خۆی به هۆی به شاردراوه یی و نه شاردراوه یی مانه وه
ده ستنیشان ده کات. جارێ پتوبست به وه ناکات
بگه رپینه وه سه ر ئه وه ی وشه ی «ئه لیتیزیا» له چی
که وتۆته وه که وا پینده چی به ئاسانی که وتیبیتته وه، بۆ
ئه وه ی بزاندی بوونی بوونه وه ر ته نیا به هۆی ده رکه وتن،
به خۆ ده رخستن، به هاتنه به رچاو، به هاتنه سه ره وه، به خۆ
به دیه پتان، به هۆی روخسار و رواله ت له زماندا
ده رده بردی.

ئه مه هه مووی له ریک و پیبکییه نه شیوایه که یدا له
چوارچێوه ی بوونی یۆنانی و زمانه که دا به بیردانه ده بات
ئه گه ر به شاردراوه یی مانه وه- به نه شاردراوه یی
مانه وه (۵) وه ک ئه و (۶) تایبه تمه ندی زال بوو نه بوایه که
پتوبست به وه نه ده بوو خۆی به زمان ده بری، چونکه
له وه وه (۷) ئه و زمانه خۆی په یدا ده بی. به م پتیه
ئه زموونی یۆنانی بیر له ره وشێ ئۆدیسسۆس ده کاته وه،
نه ک به پیتی ئه و بۆچونه که ئه و میوانانه ی له وی بوون
وه ک چهند خۆیه ک وینا بکرتن که له کرداری خۆیه تیاندا
ئۆدیسسۆس گریا و وه ک با به تی په ی پین بردن په ی پین
نا به ن. پتر به لای ئه زموونی یۆنانییه وه ئه وه زال و باوه که
گریاوه که له شاردراوه یه کدایه که ئاماده بووان ناتوانن
بیبین. هۆمیرۆس نه یگوتوه: ئۆدیسسۆس فرمی سککه کانی
شاردۆته وه. هه ره ها شاعیر نه یگوتوه: ئۆدیسسۆس وه ک
گریا و خۆی شاردۆته وه، به لکو ئه وه ده بیژنی: ئۆدیسسۆس
به شاردراوه یی ماوه ته وه (۸). ئیمه پتوبسته به رده وام و
هه میشه چالاکانه بیر له و رووداوه هه لکه وه ته بکه یه نه وه،
ئه گه رچی دوو چاری مه ترسی پتر و ئه رک و ئالۆزی بپین.

به بی سه رنجدانی ژیربیانه ی ته واری ئه وه هه لکه وه ته
رووداوه لیکدانه وه ی بوون له لایه ن ئه فلاتونه وه به وه ی
نمونه یه (ئایدیا) ئینجا لیکدانه وه کانی تری به دوا دا
هاتوه ده رباره ی بوون و بوونه وه ر بۆ ئیمه وه ک
هه ره مه کییه ک، یان وه ک ریککه وتیبک ده بی.
هۆمیرۆس ده لنی له چهند ده سته واژه یه کی پیتش ئه وه

رستانه‌ی خوارانه‌وه (به‌یتی ۸۶) فوس به ئەلەمانی وا وەر‌یگێراوه:

«ئۆدیسسیۆس سەری خۆی نەوی کردووه- داپۆشیوه- Verhulte» [بۆ ئەوه‌ی فایکەکان بڕژانگە فرمیتسکاوییه‌که‌ی بەدی نەکن]. فۆس وشە گرنگە‌که‌ی: «ئایدیتۆ»ی وەر‌نە‌گێراوه. ئۆدیسسیۆس شەرمی لەخۆی کردووه- وەک فرمیتسک ریژ لەبەردەم فایکەکاندا بی. ئایا ئەمە ئیستتا بە ئاشکرا ئەمە ناگەیه‌نی: ئەو لەشەرمان خۆی لەبەردەم فایکەکان شار‌دۆتەوه؟! یان پیتویستە ئیمە لە سۆنگە‌ی بەشار‌دراوه‌یی مانەوه‌وه‌ی بیر لەشەر‌مه‌که- ئایرۆس- بکه‌ینه‌وه، ئەگەر هاتو بکۆشین لەو جەوه‌وه‌ی ئەزموونی یۆنان نزیک بینه‌وه؟! شەرم بەخۆ بوون ئەو دەگەیه‌نی: بەشار‌دراوه‌یی و نادیار مانەوه‌وه‌ی سایه‌ی هیوا و وره‌ بەرزیدا.

لەو دیمە‌نە‌ی بەشیر‌ی یۆنانی وینا کراوه‌که‌ ئۆدیسسیۆس لە شار‌دراوه‌یدا دەگریا، بۆمان دەردە‌که‌وێ چۆن شاعیر‌ه‌که‌ زāl بوون و هە‌بوونی بوونە‌و‌ەر‌ پە‌ی پێ‌دە‌با و تا‌قی کردۆتە‌وه‌ ئەویش واتای بوونە، بە‌بێ ئەوه‌ی بە‌بیر‌دا هاتبێ، بووه‌ به‌ چاره‌نووس. بوون خۆ‌ شار‌دە‌وه‌یه‌که‌ رووناک بۆتە‌وه: شەرم کردن وەک ئەو وایه. شەرم کردن به‌ شار‌دراوه‌یی مانەوه‌ی به‌ سل و پارێزه‌ لەبەردەم نزیک‌ی بوونە‌و‌ە‌دا. ئەو گرته‌ خۆی بوونە‌و‌ە‌ره‌ له‌ نزیک‌یه‌که‌ که‌ دەستکاری نا‌کرێت و بە‌رده‌وام له‌ هاتندا دە‌مینی‌تە‌وه، ئەو هاتنه‌ی له‌خۆ داپۆشین‌یک‌ی پتری گە‌شە‌کردنی بێ‌ پسانه‌وه‌دايه. بە‌م پێ‌یه‌ دە‌بێ‌ له‌بەر تیشک و رووناکی به‌ شار‌دراوه‌یی مانەوه‌دا بیر له‌ شەرم کردن و پایه‌به‌رزه‌ نزیکه‌کانی بکه‌ینه‌وه.

ئیتیر پیتویستە خۆمان ئاماده‌ بکه‌ین وشه‌یه‌کی دیکه‌ی یۆنانی که‌ سەر به‌ ره‌گی وشه‌ی (لات)ه‌ به‌ تیر‌امان و بێ‌کر‌دنه‌وه‌وه‌ به‌ کاری به‌ینین. ئەو واده‌گه‌یه‌نی: «ئە‌پپلا نتانستای- له‌بیری ده‌چیتە‌وه.» ئیمه‌ به‌راستی ئەو وەر‌ده‌گێرین: «له‌بیر‌چوونە‌وه.» پشت ئە‌ستوور به‌و راستییه‌ قاموسییه‌ واده‌که‌وێ که‌ هە‌موو شته‌کان بێ‌گە‌رد بن. مـرۆڤ واده‌کات هە‌روه‌ک ئەوه‌ی له‌بیر‌چوونە‌وه‌ شتیکی روون و ئاشکرایه‌ له‌جیهاندا، به‌لام شته‌که‌ له‌ تیبینییه‌کی سەر‌پیتیدا وای لێ دێ مـرۆڤ بلتی ئەو وشه‌ واتای له‌ شار‌دراوه‌دا مانەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی. به‌لام واتای له‌بیر‌چوونە‌وه‌ چیه‌؟! مـرۆڤی مۆدێرن

کۆشش ده‌کات به‌پیتی توانا خیرا شتی له‌بیر‌ بچیتە‌وه، ده‌بێ‌ بزانی له‌بیر‌چوونە‌وه‌ چیه‌، به‌لام ئەو ئەمه‌ نازانی. ئەو جەوه‌وه‌ری له‌بیر‌چوونە‌وه‌ی له‌بیر‌چۆتە‌وه، گریمان ئەو به‌شیت‌وه‌یه‌کی به‌س بوو بیری کردبیتە‌وه‌ واته‌ له‌ کایه‌ی جەوه‌وه‌ری له‌بیر‌چوونە‌وه‌وه‌ به‌ره‌و دەر‌ بیری کردبیتە‌وه، غەم ساردی له‌ ئارادا بوو به‌ران‌بەر به‌ جەوه‌وه‌ری له‌بیر‌چوونە‌وه‌ به‌ هیچ جۆر‌یک له‌وه‌وه‌ نییه‌ که‌ له‌م رۆژ‌گاره‌دا مـرۆڤ شتی‌وازی ژبانی خیرا و ساکاری گرتبیتە‌بەر. ئەوی له‌و غەم ساردییه‌وه‌ ده‌که‌وێتە‌وه‌ و روودە‌دات خۆی له‌ جەوه‌وه‌ری له‌بیر‌چوونە‌وه‌وه‌ هاتووه. تاییه‌قه‌ندی ئەمه‌ ئەوه‌یه‌ خۆی له‌خۆی دوور بکه‌وێتە‌وه‌ و دەر‌باز‌بێ‌ بۆ ئەوه‌ی بکه‌وێتە‌ نیو نا‌وبراو به‌ شار‌دراوه‌ی یۆنانییه‌کان له‌بیر‌چوونە‌وه‌یان، ئەلیتی، وەک چاره‌نووس و قه‌ده‌ری شار‌دراوه‌وه‌ زانیوه.

وشه‌ی لانتانۆمای ده‌بیت‌ئێ: من سه‌بارت به‌خۆم ئەوه‌نده‌ی نه‌شار‌دراوه‌یه‌که‌ پیت‌وه‌ندی به‌منه‌وه‌ هه‌یه‌ - به‌ شار‌دراوه‌یی ده‌میت‌مه‌وه. ئیتیر نه‌شار‌دراوه‌یی، له‌لای خۆیه‌وه‌ چۆن من پیت‌وه‌ندیم له‌گه‌لیدا هه‌یه‌- شار‌دراوه‌یه. بوونە‌و‌ەر‌ به‌جۆر‌یک ده‌که‌وێتە‌ نیو شار‌دراوه‌یی هه‌روه‌ک من له‌لای خۆمه‌وه‌ له‌و شار‌دراوه‌یه‌ی خۆیدا وەک ئەو که‌سه‌ به‌ شار‌دراوه‌یی ده‌میت‌مه‌وه‌ که‌ بوونە‌و‌ەر‌ خۆی لێی دوور‌ده‌که‌وێتە‌وه. له‌لایه‌که‌وه‌ ئەو شار‌دراوه‌یه‌یه‌ له‌لای خۆیه‌وه‌ ده‌شار‌درێتە‌وه. ئەمه‌ له‌و رووداوه‌دا ده‌قه‌ومی که‌ ئیمه‌ کاتیک ده‌بیت‌ئێ ئەو مه‌به‌سته‌مان هه‌یه: من «شتیکم» له‌بیر‌چووه، به‌لام له‌کاتی له‌بیر‌چووندا ته‌نیا هەر ئەو شته‌مان له‌ده‌ست دەر‌ناچێ. له‌بیر‌چوونە‌وه‌که‌ خۆی ده‌که‌وێتە‌ نیو شار‌دراوه‌یی و ته‌نانه‌ت به‌ جۆر‌یک ئیمه‌ خۆشمان له‌و پیت‌وه‌ندییه‌ی به‌ له‌بیر‌چوونە‌وه‌وه‌ هه‌مانه‌ ده‌که‌وینه‌ ناو له‌بیر‌چوونە‌وه‌وه‌. بۆیه‌ یۆنانییه‌کان به‌ فوری کارای بزر که‌ کارا دیار بکه‌یه‌نی به‌ پێ‌دا‌گرتنه‌وه‌ ده‌لێن: ئە‌پپلانتا نۆمای. ئیتیر شار‌دراوه‌وه‌ که‌ مـرۆڤ دوو‌چاری ده‌بێ، له‌ هه‌مان کاتدا سه‌بارت به‌ پیت‌وه‌ندییه‌که‌ی به‌وه‌وه‌ ناوه‌برێ کـه‌ به‌هۆیه‌وه‌ له‌ مـرۆڤ داده‌برێ و دوور‌ده‌که‌وێتە‌وه.

به‌و شتی‌وازه‌ی چۆن زمانی یۆنانی لانتانان، به‌ شار‌دراوه‌یی مانەوه‌، وەک کرداریکی گرنگ و بایه‌خ‌دار به‌کار‌دێن، هه‌روه‌ها چۆن له‌ ئەزموونی له‌بیر‌چوونە‌وه‌ی له‌ شار‌دراوه‌دا مانەوه‌ به‌ ئاشکرا به‌ ته‌واوی خۆی نیشان

دهدات و دهردهخات، لانتانۆ، واته من به شاردراوهیی ده‌میتنه‌وه، مه‌به‌ست له شتیوازی کرداریکی مرۆف له‌نیوان کرداره‌کانی دیکه‌دا نییسه، به‌لکو‌ئه و تاییه‌مه‌ندییه بنه‌ره‌تییه‌ی هه‌موو کرداره‌که‌ی ئه‌وه‌ی هه‌یه و ئه‌وه‌ی نییه، ئه‌گه‌ر ئه‌مه تاییه‌مه‌ندی بنه‌ره‌تی بوون و له ئارادانه‌بوون خۆی نه‌بی، ناوده‌نی.

خۆ ئه‌گه‌ر ئیستا وشه‌ی «لیتۆ»: من به شاردراوهیی ده‌میتنه‌وه، له ده‌سته‌واژه‌یه‌کی هزرمه‌ندیکدا بۆمان بدوئ، ئه‌و وشه‌یه‌ کۆتایی به‌ پرسیاریکی هزریمی دینیی، ئیتر بۆیه ده‌بی ئیسه ئه‌وه‌نده‌ی له‌م رۆژه‌دا له‌تواناماندا هه‌بی، به‌ چاکی له‌و وشه‌یه‌ وردبینه‌وه و به‌ ته‌واوه‌تی بیری لێ بکه‌ینه‌وه.

هه‌موو به‌شاردراوهیی مانه‌وه‌یه‌ک له‌خۆیدا پتوه‌ندی به‌وه‌وه‌هه‌یه‌ که‌ شاردراوه‌که‌ لێی دهر‌باز بووه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ و له‌ هه‌ندیک ره‌وشدا واده‌میتنه‌وه‌ که‌ مه‌یلی هه‌ر بۆی هه‌بیت. زمان‌ی یۆنانی ئه‌وه‌ی له‌ شاردراوه‌یی دهر‌بازی بووه و مه‌یلی بۆی هه‌یه‌ به‌ به‌رکار ناوده‌بات: ده‌بیترئ: «شاردنه‌وه‌ی فرمیتسه‌که‌ رژه‌وه‌کان له‌ هه‌موو که‌سانی تر».

هیراکلیتس ده‌پرسی:

چۆن که‌سی‌ک بۆی ده‌لوئ و ده‌توانی به‌ شاردراوه‌یی بمیتنه‌وه؟ سه‌باره‌ت به‌ چی؟ دهر‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و وشانه‌ی پیشتر هینرانه‌وه‌ ده‌ری ده‌پرن که‌ ده‌سته‌واژه‌که‌ ده‌یخاته به‌رچاو: ئه‌وه‌ی هه‌یچ جارێک له‌به‌رچاو ون نابێ. ئه‌وه‌ی لیره‌دا و تراوه: «ئه‌و که‌سه‌ی» مه‌به‌ست له‌ (بکه‌ر) خۆبه‌که‌ نییه‌ که‌ مانه‌وه‌ی شتی‌ک له‌ ره‌وشی شاردراوه‌ییدا پشتی پین ده‌به‌ستت، به‌لکو «ئه‌و که‌سه‌یه» که‌ به‌پتی شیاهه‌کی مانه‌وه‌ی له‌ شاردراوه‌ییدا جی‌گای گومان و پرسیاره. پرسیاره‌که‌ی هیراکلیتس پیشیان به‌ هزرکردنه‌وه و نه‌شاردرانه‌وه‌یی له‌ پتوه‌ندییدا به‌ ئه‌و که‌سه‌ ده‌ست پیناکات که‌ به‌پتی راهاتن و نه‌ربتی بۆچوونی سه‌رده‌می نوێ به‌ هه‌لگره‌که‌ی و ئه‌گه‌ر هه‌زکه‌ین به‌ دروستکاری نه‌شاردراوه‌یی دانه‌نین. پرسیاره‌که‌ی هیراکلیتس، ئه‌گه‌ر به‌ شتیوازی سه‌رده‌می نوێ دهر‌بیرین، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ بیره‌ ده‌کاته‌وه. ئه‌و بیره‌ له‌ پتوه‌ندی مرۆف به‌ «ئه‌وه‌ی هه‌رگیز له‌به‌رچاو بزر نابێ» ده‌کاته‌وه و له‌و پتوه‌ندییه‌وه‌ بیره‌ له‌ مرۆف ده‌کاته‌وه.

پیکهاته‌ی وشه‌ یۆنانییه‌که‌ «تۆمی دینۆن پۆتی» به‌و

جۆره‌ وهر‌یده‌گیرین که‌ له‌ خۆیه‌وه‌ تپیده‌گه‌بشتری: ئه‌وه‌ی هه‌یچ جارێک له‌به‌رچاو بزر نابێ» ئه‌و وشانه‌ چ ده‌گه‌یه‌نن؟! له‌کو‌تۆه‌ ده‌توانین له‌باره‌یه‌وه‌ شت بزاین؟ واپسیده‌چێ ده‌بی له‌سه‌ره‌تادا له‌وه‌ بکو‌لینه‌وه‌ ئه‌گه‌رچی ئه‌مه‌ ئیسه‌ له‌ په‌نده‌که‌ی هیراکلیتس دووربخاته‌وه. له‌وه‌وه‌ لیره‌ و له‌ ره‌وشی له‌مه‌چوودا ئه‌و مه‌ترسییه‌ دیته‌ پشسه‌وه، ئیسه‌ پتر له‌ پتوبست لیکۆلینه‌وه‌ بکه‌ین. ئیسه‌ ئه‌و پیکهاته‌ی وشانه‌ پیشیان به‌ روون و ئاشکرای ته‌واوه‌تی داده‌نین که‌ له‌ هه‌مان کاتدا ده‌بیته‌ مایه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌بی به‌ تاییه‌تی سه‌رنج له‌وه‌ بدین که‌ به‌پتی هزری هیراکلیتس «هه‌یچ جارێک له‌به‌رچاو بزر نابێ». بگره‌ ئیسه‌ له‌ پرسیارکردندا ئه‌وه‌نده‌ دوور نارۆین. هه‌روه‌ها پریار ناده‌ین نایا ئه‌و پرسیاره‌ ده‌بی به‌و شتیوه‌یه‌ بکریته. هه‌ولدان بۆ پریاردان له‌و باره‌یه‌وه‌ له‌خۆیه‌وه‌ به‌لادای ئه‌گه‌ر هاتو ده‌رکه‌وت پرسین له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ی هیراکلیتس به‌ «هه‌رگیز له‌به‌رچاو بزر نابێ»ی داناوه، پتوبست ناکات. چۆن ئه‌مه‌ دهر‌ده‌که‌وی؟ چۆن ده‌توانین خۆمان له‌ مه‌ترسی پتر پرسین بپارتین.

ته‌نیا هه‌ر به‌و جۆره‌: له‌وه‌ شاره‌زا بیه‌ن تا چ راده‌یه‌ک ئه‌و پیکهاته‌ی وشانه «تۆمی دینۆن پۆتی» به‌پتی پتوبست ده‌بیته‌ مایه‌ی بیره‌کردنه‌وه‌ ئه‌گه‌ر ده‌سته‌به‌جێ روونی بکه‌ینه‌وه‌ ئه‌و چ ده‌بیترئ.

وشه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ بریتیه‌ له‌ «تۆدینۆن»، ئه‌مه‌ش توندوتۆڵ به‌ «دیئۆ» به‌نده، که‌ واتای داپۆشین و نقوم کردن ده‌به‌خشی. وشه‌ی «دونایین» ده‌بیترئ بچیته‌ نیو شتی‌که‌وه: خۆر- رۆژ- ده‌چیته‌ نیو ده‌ریا: له‌ویدا نقوم ده‌بی: له‌ رۆژئاوا‌بووندا، له‌ دهر‌وربه‌ری ئیواره‌دا، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی: به‌ ژیر هه‌وره‌کاندا بروات، له‌ ژیر هه‌وره‌کاندا له‌به‌رچاو ون ده‌گه‌یه‌نی: به‌ ژیر هه‌وره‌کاندا بروات، له‌ ژیر هه‌وره‌کاندا له‌به‌رچاو ون بیت. هزری یۆنان دهر‌باره‌ی ئاوابوون وه‌ک چوونه‌ نیو شاردراوه‌یی رووده‌دات.

ئیسه‌ به‌ ئاسانی ده‌بینین، ئه‌گه‌رچی ته‌نیا له‌سه‌ره‌تادا به‌ شتیوازی نزیکیان به‌ش بیت، هه‌ردوو وشه‌ به‌لایه‌کدا خه‌ره‌کان، چونکه‌ ئه‌وه‌ی وشه‌ ناوه‌رۆکییه‌کانی ده‌سته‌واژه‌که‌ که‌ ده‌یخاته به‌رچاو و کۆتایی پیدیت: تۆدینۆن (لیره‌ نه‌بوو) و لاتۆی (مانه‌وه‌ له‌ شاردراوه‌ییدا) هه‌مان شت ده‌لین. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پرسیاره‌که‌ هه‌ر له‌ ئارادایه، به‌ چ واتایه‌ک ئه‌مه‌ دروسته. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا

شتتیک به دهست هاتوه، ئەگەر ههستی پێ بکهین و بزاین که دهسته واژه که به له خۆپرسین له کایه و دهقهری شاردراره ییدا ده بزوی. یان ئیمه ناکه وینه نیو داوی به ته فره چونه وه ئەگەر له مه بیر بکه ینه وه؟! شتتیکه به راستی وا درده که وئ: دهسته واژه که نه وه یه که «هه رگیز له بهرچا و بز نابئ» درده پری. ئەمه به ئاشکرا نه وه یه که هیچ جارێک ناشارد ریتته وه. ئەمه به دوور ده گیرئ. راسته دهسته واژه که له باره ی له شاردراره یی مانه وه دا ده پرسئ، به لام نه و شیاو هکی و توانای شاردرانه وه یه که به توندی ده خاته به رده م ئەگەر و گومان، به جورێک که پر سبار ه که له وه لام مێک بچیت.

ئهمه ش رهوشی شیاو هکی به شاردراره یی مانه وه به دوور ده گری. رسته لاف لیدرا وه که ته نیا به فۆرم و روخساری پرسیا ریکی و تار بیژییانه ده وئ: هیچ که سیکی شاردراره ناتوانئ له به رده م نه وه دا بمینیتته وه که هه رگیز ناوا نابئ. ئەگەر بییسترئ وه ک بنه مایه ک دیتته به رگوی.

نه وه نده ی ئیمه وشه ب نه ره تییه به لایه کدا خه ره کان تو دینۆی (لیره نه بوو) و لاتۆی (به شاردراره یی ده مینیتته وه) هیچی تر به ته نیا وه رنه گرین، به لکو نه وان له چوارچیتوه دروستی تیکرای دهسته واژه که دا بییستین ئاشکرا و روون ده بیت: دهسته واژه که به هیچ جورێک له دهقهری شاردراره ییدا نا، به لکو به ته واو ته ی له دهقهری به پێچه وان ه ی به رانه ریدا ده جو لیتته وه. ئەگەر ئیمه پیکهاته ی وشه کا ئمان گۆری به و شیوه و فۆرمه:

تۆمی پۆتی دینۆن نه و کاته له بهرچا و روون ده بی، رسته که دربار ه ی چی ده ئئ: نه وه ی هیچ جارێک له بهرچا و بز نابئ. ئەگەر ئیمه رسته که مان له نا کرا وه کرد به ئاکراو، نه و کاته ده بیستین دهسته واژه که به (نه وه ی هیچ جارێک له بهرچا و بز نابئ) مه بهستی چیه: نه وه ی به رده وام به درده که وئ و ده کریتته وه. ده بی ئەمه له زمانی یۆنانیدا به و جو ره بیت: تو ئائی فیئۆن. ئەم جو ره به کارهینانه له لای هیراکلیتس نه بووه. هزرمه نده که ته نیا باسی (فیزیس) ی کرد وه. لیره دا ئیمه وشه یه کی ب نه ره تی هزر و بیر کرد نه وه ی یۆنانی ده بیستین. به م پیه ئیمه له نا کاو و له پر وه لامی نه و پرسیا ره مان ده ستگیر بوو، نه ویش نه وه یه که هیراکلیتس له بزبوون و له بهرچا و نه مانی زهوت کرد وه.

به لام نایا ئاماژه دان به فیزیس، نه وه نده ی نه و واتایه ی ده ی دات تاریک و ته مومژاوی بیت ده کری وه ک وه لام مێک له لامان پر بکات؟! ناوونیشانی زل و بریقه داری وه ک «وشه ی ب نه ره تی» چ یارمه تییه کمان ده دا له کاتیکدا ب نه رهت و قوولا یی هزری یۆنانی به که مبی نه بی پته و ندییان به ئیمه وه نییه تا وه کو به چند ناوێک دایا نپۆشین بی ئاگایی پالی ناوین له کایه کانی بو جوونی باو دا بیان خوا زینه وه؟! خو ئەگەر «تۆمی بو تی دینۆن» واتای فیزیس بدات نه و په نابردنه بهر فیزیس هیچمان بو روون ناکاته وه، هه ره وها بو مان در ناخات تۆمی بو تی دینۆن (نه وه ی هه رگیز ناوا نابیت) چی ده گه یه نی، به لکو به پێچه وان ه وه: نه وه ی هه رگیز ناوا نابیت، سه رنجمان بو نه و لایه راده کیشئ بیر بکه ینه وه، تا چ راده یه ک فیزیس ده کری وه ک به در که وتنی به رده وام به تاقیق کرد نه وه بزائری. نه و چیه که ئەگەر شتتیک له ولاره تر بی له وه ی که هه میشه خو ی در ده خات؟! به پیتی ئەمه ئاخا وتنی دهسته واژه که له کایه ی در که وتندا و نه ک له هی خو شاردرانه وه دا ده بزوی.

چۆن و له سۆنگه ی کام راسته قینه یه که وه پتویسته ئیمه له باره ی دهقهری به در که وتن و دربار ه ی ئەمه خو ی بیر بکه ینه وه به جورێک ئیمه دوو چاری نه و مه ترسییه نه بین، ته نیا چند وشه یه کی رووت راو بکه یین؟! چه نده ئیمه به پیدا گرتن له وه در باز بین نه وه ی هه میشه ده کریتته وه و به در ده که وئ، نه وه ی هیچ جارێک له بهرچا و ناوا نابن وه ک شتتیکه هه بووی له ئارادابوودا به سه رنجدان وینا بکه یین، نه وه نده پتویستییه کی ناچار یه له و باره و زانیاری هه بیت، ئەمه ئیستا خو ی چیه، که وه ک خه سلته تی «هیچ جارێک ناوا نابیت» داده نریت.

زانین خواستن شایسته ی ستایش کردنه ته نیا نه و کاته نه بی که په له و خیرایی بکات، بگره له وه ش به سل و پارێزتر و ئالۆز و به نه رکتتر نییه له وه که هه میشه پابه ندی وشه کانی دهسته واژه که بین، به لام نایا ئیمه به و جو ره ماوینه وه؟ یان شیوه گۆرینتیکه وشه کان که به ده گمه ن نه بی ههستی پێ نه کرا وه بو ته مایه ی نه وه ی په له و ده ست و بردی بکه یین و در فه تی ئاگادار بو ئمان له گرنگه که ی له ده ست داوین؟! شته که وایه. ئیمه جیگای وشه کانی «تۆمی دینۆن بو تی» مان به شیوه ی «تۆمی بو تی دینۆن» گۆری و «می بو تی» مان به راستی وه رگیترا به

«هیچ جارێک» ههروهها «تۆ دینۆن» و به راستی وهرگێردراوه به ئاوابوو. ئیمه نه بیرمان له (می) کردۆتهوه که له بارهی خۆیهوه شتی دهرپرپوه و نه له دینۆن که له دواییدا دانراوه. بۆیه ئیمه ناتوانین ئاگاداری ئه و ئاماژهیه بین که ناکردن (می) و ئاوهلکار (پۆتی) داویانه و دهکرا ئیمه بۆ پتر لیکدانهوهی لهسهرخۆ و وریایانهی (دینۆن) هان بدات.

می پستی ناکردنه، وهک ئۆک واتای «نه» دهگهیهنێ به تهواوهتی به جوړتیکی تر. (ئۆک) ئهوهی ناکردنه که دهیگێرتهوه، شتیکی لێ بێ بهش دهکات و دایدهپرێ، بهلام (می) به پێچهوانهوه، ئهوهی له کایهی ناکردنه کهیدا پێیدهگات شتیکی پێیدهبهخشی: قهدهغه کردنیکی، به دوور گرتنیکی، پاراستنیکی.

فی... پۆتی دهبیژێ: ئهوه نه... ههر کاتیکی... که و اباوو چی؟ ئایا بوونه که به جوړتیکی تر نابێ لهوهی که چۆن ههیه.

له دهستهواژهکهی هیراکلیتسدا (می- نه) و (پۆتی- ههرگیز) ههر دووکیان (دینۆن- لێره نهبوو) دهگرنه خۆ. وشه که له روانگهی رێزمانهوه پارتیتسیپه. تا ئیستا و اهرمان گێراوه که له واتای ناوهوه نزیکی بیت و له ههمان کاتدا بهو جوړه سنووردارمان کردوه که لهو بۆچوونه نزیکی بێ که هیراکلیتس قسهی لهوه کردوه، ئهوهی ههرگیز ناکرێ ئاوابی، بهلام «می... پۆتی» ناکار پێوهندی بهم شیوهیه، یان به جوړتیکی تر به بهردهوام و جهوههروه ههیه. ناکردنه که به کرداری واتایی پارتیتسیپ (دینۆن) هه بهنده. هه مان شت (می) له ئیئۆن) ی پارمه نیدس دهگریتهوه.

پێکهاتهکانی وشه (تۆمی دینۆن پۆتی) دهلی:

ئهوهی ناکرێ ههرگیز ئاوا بێ.

ئهگهر بوێرین و جارێک چاوترووکانیکی پێکهاتهکانی وشه که به ئاکردن بگۆرین، ئهوه دهردهکهوێ: هیراکلیتس له ئاواله بوون و کرانهوهی هه میسه و بهردهوام نهک له شتیکی که کرانهوه وهک خهسلهتیک پێی بپری، ههروهها نهک ئهوه هه مووهی پێوهندی به کرانهوه ههیه، بێر دهکاتهوه. هیراکلیتس پتر بیر له کرانهوهی و دهرکهوتن دهکاتهوه و ته نیا ههر لهوه. ئهوه به دهرکهوتنه ههره کۆنه و ههتا ههتاییه له گوترانی هزریدا به وشه ی فیزس ناوبراوه. پیتویست بوو ئیمه به شتوازیکی ناباو

بهلام گونجاو بهوهی «به دهرکهوتنهوه» به پێی وشه ی باوی «پهیدا بوون» وهری بگێرین.

هیراکلیتس بێر دهکاتهوه که هیچ جارێک (۹) ئاوابوون نابێ. به پێی هزری یونانی ئه مه هیچ جارێک ناچیتته نیو داپۆشینه وه. که و اباوو له چ کایه و دهقه ریکدا به پێی ئه مه گوتهی دهستهواژه که ده بزوی؟! ئهوه به پێی واتاکه ی شاردرانهوه ناودیتنی، به تایبه تی ئهوهی هیچ جارێک ناچیتته ناو ئه وهوه. دهستهواژه که له هه مان کاتدا و راسته وخۆ به دهرکهوتنی هه میسه یی دهگه یه نێ که ههر له کۆنه وه و ههتا هه تایه بهردهوام به دهردهکهوێ. پێکهاتهکانی وشه که «تۆمی دینۆن پۆتی» که ههرگیز ئاوا نابێ ئه م دووانه دهگه یه نێ: به دهرکهوتن و داپۆشران، نهک وهک دوو شتی له یه کتری جیاواز، ته نیا چهند پرووداوتیکی به یه که وه به ندبن، به لکو وهک یه کییک و ههر خۆی. ئه گهر له وه ئاگادار بین ئه وه به ربه ست دهکریین له جیگای «تۆمی دینۆن پۆتی» بێ بێر کردنه وه «تین فیزس» دابنێن، یان ئه مه ههر له کردن دیت ئه گهر ئه مه به ناچار یی نه کرای مروف دستبهرداری بیت؟! له گریمانهی دواییه که دا ناتوانین «فیزوس» هیچی تر وهک به دهرکهوتن بیری لیبکه یه نه وه. ئهوه به راستی هیچ جارێک ئه مه نیسه، هیراکلیتس به پروونی و نه پینیاوی له مه که متری نه گوتوه. برگهی ۱۲۳ ده بیژێ:

فیزس کریپستتای فیلا ی: جهوههری شته که حهزی له خۆشاردنه وهیه. ئایا ئه وه ههرگیزانه ته نیا به دووری دهقه ر و کایه ی هزری هیراکلیتس نیشان ددهات، به تهواوه تی لێرهدا پروون ناکریتته وه. دوور نیسه بۆمان نه بێ ئه وه جیگایه باوه به هیراکلیتس بدهین، به بێ گۆیدان به مه که «جهوهه ریکی شته کان» یه که م جار له سه رده می ئه فلالتوونه وه به بێر دها توهوه. ده بی ئیمه ئاگاداری شتیکی دیکه بین: «فیزس» و «کریپستتای»: به دهرکهوتن «خۆ به دهرخستن» و خۆشاردنه وه، ههر دووکیان له وه پهری له یه کتری نزیکی و دراوسیدایا ناویان هینراوه. ده کرای ئه مه له یه که م سه رنجداندا بیانی بیتته به رچاو. ئه گهر فیزس وهک خۆ به دهرخستن له شتیکه وه خۆی به دووربخات، یان ته نیا دژی شتیکی بگه ریتته وه، ئه وه ئه و (کریستای) ی، خۆی ده شاریتته وه. بگره هیراکلیتس له ههر دووکیاندا، که ئه وه پهری به ته نیشت یه که وهن، بێر ده کاته وه. ئه و نزیکیانه یان بگره

به تايبه تي ناوبراوه به ودي به هوي فيزيس دهستنيشان
 كراوه. خو به درخستن حهز له خو شاردنه وه
 دهكات (۱۰). دهبي نه مه چ واتايه ك بگه يه نتي؟! تاي
 كرانه وه به دواي شاردراوه ييدا ده گه ري و سوراغي
 دهكات؟! له كوئي دهبي نه مه هه بي و چن، به چ واتايه كي
 «بوون»؟! يان تاي فيزيس هه ندي جار ته نيا جوړه حهز و
 ثاره زووييه كي بو نه وه هه يه له جياتي به دركه وتن بو
 گوران بي به خو شاردنه وه؟! تاي دهسته واژه كه ده بيژي كه
 به دركه وتن كه خو به خو شاردنه وه ده گوري، به جوړي ك
 جاريك يه كيكيان و جاريكي تر نه وي تريان
 دهستريشتو ده بي؟ به هيج جوړي ك و انييه. نه م
 روونكر دنه وه يه واتاي فيلاي (خوشه ويستي) كه به
 هويوه پيوهندي نيوان فيزيس و كريستاي درده بردي،
 هه له دهكات. نه م روونكر دنه وه يه پيش هه موو شتيك
 به لايه كداخه ره گرنگه كه، نه وي دهسته واژه كه ده بيته
 مايه ي بير ليكر دنه وه، له بير دهكات: نه و شيوازه، چن
 به دركه وتن وه خو شاردنه وه ده بيت نه گه ليرهدا
 سه باره ت به فيزيس ده كوي قسه له «جه وهه» بكرت،
 نه وه فيزيس واتاي جه وهه «توتي» چييه تي شته كان،
 نادات. هيراكليستس نه ليره و نه له دهسته واژه ي ۱ و
 ۱۱۲ دا كه گوراني «كاتا فيزين» ي به كاربرد وه، قسه ي
 له مه نه كرده وه. نه ك فيزيس وه ك جه وهه ري شته كان
 به لكو جه وهه ري (كردار) ي فيزيس نه وه يه دهسته واژه كه
 بيري ليده كاته وه. به دركه وتن وه ك خو ي هه ميشه مه يلي
 خو شاردنه وه ي هه يه. له مه دا نه وه به شاردراوه يي
 ده مي نيته وه. كريستاي وه ك خو شاردنه وه ته نيا هه ر خو
 گوشه گير كردن نييه، به لكو شاردنه وه يه كه تييدا
 شياوه كي جه وهه ري به دركه وتن به پاريزراوي
 ده مي نيته وه، كه به دركه وتن وه ك خو ي سه به نه وه و
 پيوهندي پيوه يه تي، خو شاردنه وه دهسته به ري جه وهه ري
 خو درخستن ده بي. له خو شاردنه وه دا به پيچه وانه وه
 ره وتي مه يلي خو به درخستن زاله. ده بي خو
 هشاردنيك چي بيت نه گه ره ناراسته يه كه يدا به ره وه به
 دركه وتن سوور نه بيت؟!
 ئيتر فيزيس و ريتستاي له يه كتر ي دانابرين و
 جيانابنه وه، به لكو مه يل و ثاره زوويان بو يه كتر ي هه يه.
 نه وان يه ك شتن. له مه يل و ثاره زووبونه دا يه كيكيان
 جه وهه ري تايبه تي خو ي به وي تر ده به خشي. نه م

به خشي نه دهستياوييه جه وهه ري فيلاين و فيليايه
 (خوشه ويستي و خوشويستن) ه. له نه مه يله به رانبه ر به
 يه كتر يه ي خو به درخستن و خوشاردنه وه دا جه وهه ري
 تيروپري فيزيس پيكدت.
 وه رگي راني دهسته واژه ي ۱۲۳ كه ده لي: فيزيس حهزي
 له خو شاردنه وه يه به م جوړه وه رگي ردي: به دركه وتن (له
 خوشاردنه وه وه) به هره به خوشاردنه وه ده به خشي.
 ئيمه سه ري بيانه بير له فيزيس ده كه ينه وه كاتي ك ئيمه
 نه و ته نيا هه روه ك به دركه وتن و ريگاندي به دركه وتن
 به بيرماندا ده بينين و جوړه خسه له تيكي پيده به خشين،
 ليره دا و به مه نه وي گرنگ و به لايه كداخه ره پشتگوي
 خراوه، كه بريتييه له وي خو به درخستن هيج كات و
 جاريك شاردنه وه به دوور ناگري، بگره پيوستي پييه تي
 بو نه وي واي لي بيت خو ي چن ده بي، وه ك په رده
 له سه ر لبران بيت. نه گه ره پيشدا ئيمه به واتايه ك بير
 له فيزيس بكه ينه وه، نه وه ريگانمان ده ريت له جياتي
 «توي مي دينون پوتي» (كه هه رگيز ناوا نابي) بلين تين
 فيزين.
 نه و دوو ناوه نه وه ده قه ر و ناوچه يه ي پيوهندي ناوه كي
 ته مو مزاوي به دركه وتن و شاردنه وي تييدا زال و ده ست
 به كار ه باس دهكات. له و پيوهندييه ناوه كييه دا يه ك
 په نكي و يه كه يي «هين» به شاردراوه يي هه يه، كوا
 پيده چي بيرمه نداني پيشوو له به پي زي و به
 برشتييه كه يدا سه رنجيان داوه و بو نه وانه ي دواتر هاتوون
 به داخراوي ما بيته وه.
 «تومي دينوس پوتي» كه هيج جاريك ناچيته نيو
 شاردراوه ييه وه و به شاردراوه يي نابريت و نايكه وي
 تاوه كو له ودا له ناو بچن و كال بنه وه، به لام هه ر مه يلي
 به ره و خو شاردنه وه كه ي ده بي، چونكه نه و خو ي هيج
 جاريك ناچيته نيو... به رده وام به دركه وتن تيكه
 له شاردنه وه وه. هزي يوناني كاتي ك (تومي دينون)
 «نه وي هه رگيز ناوا بووني نابيت» ده لي به شيوه يه كي
 نه دركاو كريستستاي (شاردراوه) درده بري و بگره
 جه وهه ري فيزيس به وپه ري تيروته سه ليه كه ي كه فيليا
 (خوشه ويستي) له نيوان خو به درخستن و شاردنه وه يدا
 ده ست به كارد به بي، ناوده بري ت.
 دوور نييه هه ر دوو وشه ي (خوشه ويستي) فيليا له
 دهسته واژه ي ۱۲۳ و هارموني نه قانيس (هارموني

نهدیتراو له دهسته واژه‌ی ۱۵۴ هه‌مان شت دهرده‌پر، بهو پییبه‌ی پیکهاته‌کانی Fuge به سایه‌ی خو‌به‌ده‌رخستن و شاردنه‌وی ده‌ستی‌او‌ی چوونه ناویه‌که‌وه ده‌بی هه‌موو دیار نه‌بووه‌کان به‌دی‌ار نه‌بووی بمیننه‌وه، چونکه‌ ئه‌و به هه‌موو ده‌رکه‌و توویه‌ک به‌ده‌رکه‌و تن ده‌به‌خش.

ناماژه‌دان به فیزیس، فیلیا، هارمونی‌ا له ناو ده‌ست‌نیشان کراوه‌که‌ی که‌م کرده‌وه که‌ بوو به مایه‌ی ئه‌وه‌ی ئیمه له‌سه‌ره‌تاوه «تۆ می دینۆن پۆتی» (که هه‌رگیز ئاوابوونی بۆ نییه) په‌ی پچ به‌رین. ئینجا له دوای ئه‌مه‌هه‌ز و ئاره‌زوومان هه‌یه‌ که‌ ناکرئ بیشارینه‌وه، له جیگای پروونکردنه‌وه‌یه‌کی بچ وینه و جیگادا ده‌رباره‌ی به‌ده‌رکه‌و تن و شاردنه‌وه زانیاریه‌کی سه‌رنجدانی به‌ره‌هه‌ستیانه له‌و باره‌یه‌وه به‌ده‌رکه‌وئ، ئه‌وی ناوبرا به‌ تایبه‌تی سه‌ر به‌ کوئییه و پیوه‌ندی به‌ کوپوه هه‌یه؟ ئیمه‌ ئه‌وپه‌ری دره‌نگ ئه‌و پرسیاره‌مان کردوه، بۆچی؟! چونکه «ئه‌وی هه‌رگیز له ئاوابو نایه‌ت» له هزری کۆندا ئه‌و ده‌قه‌ری هی هه‌موو ده‌قه‌ره‌کانه‌ی ناو ناوه. ئه‌و لیته‌دا ئه‌و ره‌گه‌زه‌ی هه‌ره سه‌روو نییه‌ که‌ له ژیریدا هه‌موو جوژه جیاوازه‌کان مه‌لۆ و کۆبکرینه‌وه. ئه‌و ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ واتای جیگا و شوپن هه‌موو به‌ره‌و کوپه‌کی شیاهه‌کی پیوه‌ندی پیوه‌بووی تیدایه و لیوه‌ی پیکدیته. به‌م پییه ده‌قه‌ره‌که‌ به‌واتای ئاوابوونی بۆ نییه به‌هۆی پرکردنه‌ گرده‌بووه‌که‌یه‌وه تاک و تاقانه‌یه. له‌ودا هه‌موو شتی‌ک پیکه‌وه به‌ کۆ (Concrescit) ئه‌وه‌ی پیوه‌ندی به‌ پرووادی به‌ده‌رکه‌وتنی راسته‌قینه‌ی به‌ ئه‌زمون تاقیکراوه‌وه هه‌یه، گه‌شه ده‌کات و په‌ره ده‌ستیتن. ئه‌و به‌ ساده‌یی و ساکاری شتی‌کی کۆنکریتییه. چۆن پیوسته ئه‌و ده‌قه‌ره‌ که‌ به‌ هۆی شرۆقه‌کردنی ئه‌بستراکتی پیشووه‌وه به‌ کۆنکریتی وینا بکریت؟ وا پیده‌چی ئه‌م پرسیاره‌ په‌وابی ئه‌گه‌ر، به‌ تایبه‌تی ئیمه‌ ئه‌وه پشت گوی بخه‌ین که‌ بیکریه‌وه‌که‌ی هیراکلیتس به‌ خیرایی و ده‌ستورده به‌ چهند جیاوازی کردنیکی وه‌ک «کۆنکریت» و «ئه‌بستراکت» و «به‌ره‌سته‌کی» و «نا به‌ره‌سته‌کی» و «سه‌رنجدان» و «سه‌رنج نه‌دان» رینگامان نه‌درئ ده‌ستدریژی بکه‌ینه سه‌ر. ئه‌وان ماوه‌یه‌کی دوور و درێژه له‌گه‌لیاندا راهاتوون ده‌سته‌به‌ری ئه‌و پرکردنه‌ بچ سنوورییه‌ی نابن. دوور نییه‌ وا هاتبایه‌ پیشه‌وه هیراکلیتس وشه‌یه‌کی گوتی قسه‌ی له‌ کۆنکریتی به‌رچاو

کردی و خویشی بی‌ری له شتی‌ک کردیته‌وه که‌ به‌رچاو نه‌بی. به‌هۆی ئه‌مه‌وه پروون ده‌بیته‌وه ئیمه به‌و جیاوازی‌کردنانه چهند به‌که‌می سه‌ر دهرده‌که‌ین.

دوای ئه‌و پروونکردنه‌وه‌یه ئیمه ده‌توانین به‌ دوو مه‌رح له‌جیاتی ئه‌وه‌ی «هه‌رگیز له‌به‌رچاو ئاوا نابی» له جیگای «گه‌شه‌کردنی هه‌میشه‌یی» دابنن. ئیمه پیوسته له‌ سۆنگه‌ی خو‌شاردنه‌وه‌وه فیزیس و فیژن «گه‌شه‌کردن» وه‌ک کردار به‌بیردا به‌ینین و بیران لی‌بکه‌ینه‌وه. بچ سوود ئیمه له‌لای هیراکلیتس به‌دوای وشه‌ی «ئائی فیژن» «گه‌شه‌کردنی به‌رده‌وام» دا ده‌گه‌رین، که‌چی له‌ جیاتیان له ده‌سته‌واژه‌ی ۱۳۰دا وشه‌ی «ئائی ژوئن» (زیندووی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام» ده‌دۆزینه‌وه. وشه‌ کرداری «ژین» واتایه‌کی به‌رفراوانی دوور بردی قول ده‌رده‌پری نیتشی له‌و رسته‌یه‌یدا که‌ سالی ۱۸۸۵-۱۸۸۶ تۆماری کردوه بی‌ری لی‌کردۆته‌وه، کاتیک ئه‌و ده‌بیژی:

«بوون- له‌وه به‌ولاوه که‌ ژیانه بۆچوونیکی ترمان له باره‌یه‌وه نییه، چۆن مردوویه‌ک ده‌توانی هه‌بووی؟ «خواستی هیز. ب ۵۸۲».

چۆن ئیمه پیوسته له‌ وشه‌که‌مان «ژیان» بگه‌ین کاتیک ئیمه به‌ وه‌رگیرانیکی پروا پچ کراوی وشه‌ی یۆنانی «زین»ی دابنن؟! له‌ چاوگ و کردار په‌گی «زا»یان تیدایه. هیچ جاریک ئیمه ناتوانین له‌و ده‌نگه وشه‌ رۆنراوانه‌وه بگه‌ینه ئه‌وه‌ی بزاین وشه‌ی ژین به‌ واتای یۆنانی چ ده‌گه‌یه‌نی، بگره ئیمه سه‌رگه‌رمی ئه‌وه ده‌بین زمانی یۆنانی به‌ زمان و له‌ گوته‌کانی هۆمیرۆس و پنداره‌وه وشه‌ی وه‌ک: (زائیئۆس) و (زامینیس) و (زاپیرۆس)ی به‌کاره‌یناوه. زانستی زمان پروونی ده‌کاته‌وه «زا» به‌تین کردنیکی ده‌گه‌یه‌نی: که‌وابو وشه‌که «زائیئۆس» ئه‌وپه‌ری خواوه‌ندیانه‌یه، ئه‌وپه‌ری پیرۆز، زامینیس ئه‌وپه‌ری به‌هیز و توند، زاپیرۆس ئه‌وپه‌ری ناگرین ده‌گه‌یه‌نی، به‌لام ئه‌و توندکردنه نه‌ پتر کردنی میکانیکی و نه‌ دینامیکی ده‌گه‌یه‌نی. پندار جیگا و چیاکانن، میترگ و Auen قه‌راغی پروباریک به‌ زاتیئۆس (ئه‌وپه‌ری خواوه‌ندیانه) ناو بردوه، بگره کاتیک ویستوویه‌تی بلتی: خواوه‌نده‌کان که‌وا دیته به‌رچاو به‌سه‌رنجدانه‌وه رینگا به‌خوبان ده‌ده‌ن لیته و فره جار و به‌ تایبه‌تی له‌سه‌روه‌وه ته‌ماشای بکه‌ن چ له‌ ده‌رکه‌وتندا به‌ دهرده‌که‌وی. جیگاکان به‌ تایبه‌تی پیرۆز،

چونکه به بی گهردی له ریگادانی به دهرکه و تنی دهرکه و تووه کانددا دهرده که ون. به م پیسه زامینیس (ئه وپه ری توند) ئه وه ده گه یه نی که به دهرکه و تن و هاتنی باهۆز (باو باران) له وپه ری هه بوون و به تینیسه که ییدا، ریگای به دهرکه و تنی ده دات.

(زا) واتای ریگادانی به دهرکه و تنی بی گهرد ده دات له چوارچیته و جۆز و شیوازه جیا و اهه کانی به دهرکه و تن و سه رنجدانی ناوه کی و چوونه ناوه وه و هاتن و له پینا ویدا. کرداری (زین) - ژیان - واتای به دهرکه و تن له نیو تیشکدا ده دات. هۆمیرۆس ده بیژی:

ژین ئه مهش ده لئ: سه رنجدانی تیشکی رۆژ. وشه یۆنانیسه کان که واتای «ژیان و ته مه ن و بوونه وه ری زیندوو» ده گه یه نن نا کرئ له سو نگی زینده وه ری باخچه ی زینده وه ران و بایۆلۆژییه وه به واتایه کی فراوان سه رنجیان بده یین. ئه وه ی وشه ی یۆنانی (بوونه وه ری زیندوو) ده ری ده بریت ئه وپه ری له جه وه هه ری وینا کرای زینده وه ری بایۆلۆژییه وه دووره، بگره یۆنانیسه کان توانیویه نه خوا وه نده کانیان به بوونه وه ری زیندوو ناو بیین، ئه مه بوچی؟! ئه وانیه له سه ره وه به ره و ژیر سه رنج ده دهن ئه وان به ره وه به دهرکه و تن ده چن. خوا وه نده کان وه ک زینده وه ری به ئه زمون سه رنج ناده ن. جه وه هه ری زینده وه ره به واتایه کی تاییه تی سه ره به زین (ژیان). به دهرکه و تنی زینده وه ره به ره و ئازادی به شیوازیکی نامۆ و ئالۆز به له خۆدا گو شه گیر و داخرا و به ند بوو ده میتیته وه. خۆ ده رخسار و خۆ شار دهنه وه له زینده وه ردا به جۆریک یه کن شو رقه مرۆقه ییه که مان به ئاسته نگ و چه ند ریگایه ک ده دۆزیتسه وه ئه گه ره شو رقه کردنی میکانیکیانه ی زینده وه ره، ئه مهش شو رقه کردنی که هه موو کاتیک جیه جی ده کریت، ئه گه ره به پیداکرته وه هه موو جۆره لیکدانه وه یه ک که له مرۆف چوونی بگه یه نی ده ستبه ردار بیت، چونکه زینده وه ره نااخقی، هه ردوو خۆ به ده رخسار و خۆ شار دهنه وه به هۆی یه کره نگیه که یانه وه له زینده وه راندا جه وه ره یکی ژیانئ ه وپه ری تریان هه به.

بگره ئه وه زوئی (ژیان) و فیزیس هه مان شت ده لئین: تاتی زوئۆن (ئه وه ی ژیانئ هه میتیسه) واتای تاتی فینۆن ده گه یه نی (ئه وه ی هه میتیسه گه شه ده کات)، ئه مهش ئه و واتایه ده دات:

تۆمی دینۆن پۆتی «ئه وه ی هه رگیز له چاو ئاوا نابئ». وشه ی: تاتی زوئۆن: ئه وه ی ژیانئ هه میتیسه یه: له برگی ۱۳۰ ده وای «پیر» (ئاگر) دا دیت که متره له وه ی ئاوه ئنا و بیت، بگره پتر ناویکه له گو تندا به دهرخراوه که ده لئ: چۆن ئاگر به تاییه تی وه ک به دهرکه و تنی کی به رده وه ام بییری لئ بکریتته وه و تیی بگه یشتی.

هیراکلیتس وشه ی ئاگری بو دهر برینی ئه وه ی که «نه خوا وه ندیک و نه مرۆف دایه پینا وه» به کاره پینا وه، ئه وه ی پتر هه میتیسه پیتس خوا وه ند و مرۆف و بو خۆی وه ک فیزیس له خۆیدا یه، له خۆیدا ده میتیته وه و هه موو هاتنه که ی ده پاریزی و ده سه ته به ره ده بی. ئه مهش کو زمۆسه، ئیمه ده لئین جیهان و به نادرستی بییری لیده که یه وه ئه وه نده ی ئیمه ئه و ته نیسا، یان هه ره به پله ی یه که م کو زمۆلۆژیانه، یان له سو نگی فه لسه فه ی سرو شتییه وه ویتای ده که یین و بو ی ده چین.

به پیتی واتای تیروپری فیزیس جیهان ئاگری که هه میتیسه یه، به دهرکه و تنی به رده وه امه. ئه وه نده ی مرۆف لیره دا قسه له سوو تانیکی هه میتیسه یی جیهان ده کات، نا کرئ مرۆف جیهانیک له خۆیدا ویتا بکات و وای بو بچی که سه ره رای ئه مه ئاگری تیبه ره بووه و به رده وه ام ده سووتی و به ته وا وه تی له نا وده چی. پتر به جیهانی بوونی جیهان، ئاگر، ئه وه ی ژیانئ هه میتیسه یه، ئه وه ی هه رگیز له به رچاو ئاوا نابئ، هه موویان یه ک شتن. به م پیسه جه وه هه ری ئاگر که هیراکلیتس بییری لیکر دۆته وه به و جۆره راسته و خۆ روون نیبه که دیتنی گری به رده وه ام پیمان ده گه یه نی. ئیمه ئه وه نده مان به سه ته نیسا له به کاره پینانی جۆرا و جۆری وشه ی (پیر - ئاگر) ئاگاداریین چۆن ئامازه به جه وه هه ری تیروپری ئه و ده کات که له زمانی بیرمه ندی ئه وه ی وشه که ده بیژی روون ده بیتته وه.

پیر (ئاگر) به ئاگری قوربانی، به ئاگری ئاگردان و به ئاگری پاسه وان ده گوتی و هه روه ها دهرکه و تنی مه شخه ل، دره و شان وه ی ئه ستیره کان ده گه یه نی. له «ئاگر» دا روونا کر دهنه وه، گه شان وه و پیرشنگ پژان، تیشکی خه فه هه به که روونا کییه که ی به سه ره به رینا ییه کدا بلا وده کاته وه و په خش ده کات. له ئاگردا، هه روه ها، کاول کردن، داگیرسان و پچه انه وه و په رچیو لیدان و کوژاندنه وه هه یه. کاتیک هیراکلیتس باسی ئاگر ده کات ئه و به شیوه یه کی تاییه تی له تیشکی په خش، له پینیشانده ره

که پیتودانگ دداته دهست و دهیاته وه، بیرده کاته وه. کارل راینهاردت له گوڤاری هیرمیس ب ۷۷ سالی ۱۹۴۲ لاپهړه-۱ به دواوه) له لای هیپولیتوس برکه یه کی دوزبوه ته وه و به دلنیا یسه وه ساغی کردوته وه که هی هیراکلیتسه و روونی کردوته وه ناگر (تو پیر) له هه مان کاتدا واتای توفرنیمون (نوی بیرده کاته وه) ده به خشی. له هه مان کاتدا ناراسته ی ریگا نیشان ددات و نوه ده خاته به رده م نوه سهر به چیه و پیوه ندی به کوپوه هیه. نوه ناگره له به رده مه بیرکه روه ری نیشاندیره هه موو شتیک کو د کاته وه و له نیو جه وه ره که بیدا دایده نی. ناگری بیرکار بریتیه له و گردبونه وه به ی (له نارادابونیدا) له به رده مه و ساغ ده بیته وه. تو پیر بریتیه له گردبونه وه (لوگوس). بیرکدنه وه و هه سته که ی دل، واته به رینایی تیشک پزینی جیهان. هیراکلیتس بیر له ناوی جوړاو جوړی جیاواز ده کاته وه:

فیزیس، پیر (ناگر)، لوگوس (گردبونه وه) هارمونی، پولیموس (جهنگ)، تیریس (ملمانی) فیلیا (خوشه ویستی)، هین (یهک)، جه وه هری تیروپری هه مان شت دهرده برن.

لیتروه پیکهاته ی وشه که که برکه ی ۱۶ دهستی پت کردوه دیت و بوی ده گه پتته وه:

تومی دینون پوتی: نوی هه رگیز له به رچاو ناوا نایی و ناکه وی. نوی لیره ناودهری و ده گوتری، پیویسته نیمه گوی له و وشه بنه رته تیانه ی هزری هیراکلیتس که هیترانه وه گوی بگیری.

له و کایه دا دهرده که وی: هیچ جارتیک چونه ناوه وی خوشاردنه وه نوه به دهرکه وتنه هه میسه ییه نییه که له خوشاردنه وه که وتوته وه. به م ریگا و شیوازه ناگری جیهان کلپه ده ستینی و دهرده که وی و بیرده کاته وه. نه گهر وهک تیشکی بی گهرد بیری لی بکه ینه وه، نوه رووناکي ته نیا هه نوه نایتنی، به لکو له هه مان کاتدا ناگره که، که تییدا هه موو شتیک، به تایبه تی دزه کانیسی به دهرده که وی. به م پییه تیشک پزان له ته نیا رووناک کردنه وه به ک پتر ده بی، هه روه ها پتر دابین کردنی نازادی ده بی. تیشک پزان نوه بیرکه روه ی گردکاره له نازادی دابین ده کات، ده سته به ری له نارادابونوی هه بوونه.

روودانی تیشک پزان جیهانه، تیشک پزانی

هزمه ندی گردکار که دهره تی به دهرکه وتن و کرانه وه ددات بریتیه له به دهرخست، هه روه ها وهک خوی سهر به نوه که له به دهرکه وتندا خوی جه وه هری خوی ده بینیتته وه، بویه هیچ جار و کاتیک چونیکی پروت بو نیو خوشاردنه وه نایت و هیچ جار و کاتیک ناکری جوړه به ژیره وه بوونیک بیت و له ناویچی.

«چون که سیک ده توانی به شارداوه یی مینیتته وه» برکه که سه باره ت به وه ی پشتر گوترا: تومی دینون پوتی «نوه ی هه رگیسز له به رچاو ناوا نایت» له ده می به رکارایه Akkusativ به وه رگیزانه وه نیمه له ده می به رکاری به یاریده دهر Dativus ناوی دینن:

که و ابوو چون که سیک توانیوه تی، به تایبه تی دوور له تیشک پزان به شارداوه یی مینیتته وه؟! شیوازی نوه پرسیار کردنه نوه جوړه شیواه کییه به بی پاساودان به دوور ده گرتت. ده بوو، پیویست بووه نومه له پرسیار لیکراوه که دا هه بوویا به. نیمه ده ستورد خه ریکن نیمه به ده ست به پینن، چونکه نیمه هیچ جارتیک له به رچاو ون نایی، تیشک پزان، هه موو شتیک ده بینن و هه ست پیده کات ناشتوانی خوی له و بشارتته وه. له برکه ده سته واژه که دا به ته نیا هیچ قسه یه که له دیتن و هه ست پت کردن نه کراوه. پیتس هه موو شتیک نوه ناییژی چون بو شتیک ده لوی، به لکو ده لی چون بو یه کیک ده لوی؟!... تیشک پزان به بیی ده سته واژه که به هیچ جوړیک پیوه ندی به بوونه وه ریکی له نارادابو نییه. مه به ست له یه کیک (تیس) چ که سه و کییه؟! نوه ی له نریکه وه یه نوه یه بیر له مرؤف بکرتته وه به تایبه تی پرسیاره که له که سیکه وه که دهری کراوه و پرو له مرؤف ده کات، چونکه لیره دا بیرمه ندیک ده ناخشی، بگره یه کیک که له نریک نه پؤل و نارتیمیس نیشته جیه، بویه ده کری پند و قسه کانی وتوو پزیک بی له گه ل نوه انه ی له سه ره وه به ره و ژیر سه رنج دهن و له تیزدا، یه کیک که مه به ست له خواوه نده کانه. له و مه زنده یه ماندا به برکه ی ۳۰ پتر پشت نه ستور ده بین که ده بیژی:

«هیچ یه کیک له خواوه نده کان و له مرؤف نه بوون». له هه مان کاتدا برکه ی ۳۵ که فره جار و به گشتی به ته واوه تی نه خراوته به رچاو نهر و مردووه کان به یه که وه ناوده بات که ده لی: پولیموس، له یه کتری هه لا وارن، (تیشک پزان)، هه ندیک له وانه ی له نارادابوون وهک

خواوهندهكان و ئەوانى تر وهك مرۆڤ نيشان ده‌دات، هه‌نديكيان وهك به‌بنده و كۆيله و هه‌نديكي تر به‌نازاد ده‌كات. ئەمه‌ ده‌لێ: تيشك پژانى به‌رده‌وام پيگا ده‌دات خواوهندهكان و مرۆڤ له‌ نه‌شاردراوه‌بيدا له‌ئارادابن، ئيتتر هيج كه‌سيك له‌وان نه‌توانێ به‌شاردراوه‌بي بمينيته‌وه، نه‌ك له‌به‌ر ئەوه‌ي چونكه‌ له‌ پيشه‌وه‌ ئەو له‌لايه‌ن كه‌سيكه‌وه‌ هه‌ستي پێ ده‌كرێت، به‌لكو هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ي وه‌ك يه‌كيك له‌ ئارادايه‌. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا له‌ ئارادابوونى خواوهندهكان شتيكي تر جيا له‌وه‌ي مرۆڤ. ئەوان به‌وه‌ي كه‌ چهند خواوه‌نديكي ته‌ماشاكارن له‌سه‌روه‌وه‌ سه‌رنج ده‌دن، سه‌رنج له‌ تيشك پژانى له‌ ئارادابوون ده‌دن، كه‌ له‌ناوچوه‌كان به‌ پيگا و شتيازي خۆيان به‌ره‌و پيري ده‌چن له‌وه‌دا كه‌ ئەوان له‌ ئارادابوونه‌كه‌يدا پيگاي له‌به‌رچاوبوونى ده‌دن و هۆشيان لێي ده‌بێ.

به‌م پيشه‌ تيشك پژان رووناككردنه‌وه‌يه‌ك و رووشنكردنه‌وه‌يه‌كي رووت نيه‌يه‌، چونكه‌ له‌ ئارادابوون ئەوه‌ ده‌گه‌يه‌نێ: له‌ شاردرانه‌وه‌وه‌ بۆ به‌ده‌ركه‌وتن بجێ، هه‌ر بۆيه‌ تيشكي به‌ده‌ركه‌وتن- شاردرانه‌وه‌ پيشه‌ندي به‌ له‌ ئارادابوونى له‌ئارادابووه‌كه‌وه‌ هه‌يه‌، به‌لام بركه‌ ١٦ قسه‌ له‌ هه‌موو شتيك له‌ شتيك ناكات، يه‌كيك (تي) كه‌ ده‌كرێ له‌ ئارادايي، به‌لكو به‌ ئاشكرا ته‌نيا له‌ (تيز) له‌ يه‌كيك له‌وانه‌ي ده‌مرن و له‌ خواوهنده‌كان قسه‌ ده‌كات. بۆيه‌ ئيتتر وا ده‌رده‌كه‌وێ ده‌سته‌واژه‌كه‌ ته‌نيا هه‌ر ده‌قه‌ريكي سنووردار كراو له‌ ئارادابووه‌كان ناو به‌ریت، يان ده‌سته‌واژه‌كه‌ له‌جياتي ده‌ستنيشانكردنيك له‌چوارچيويه‌ي ده‌قه‌ريكي تايبه‌تي له‌ ئارادابووه‌كان، جياكردنه‌وه‌ و سنوورداركردنيكي تيدايه‌، كه‌ ده‌قه‌ري هه‌موو ده‌قه‌ره‌كان ده‌گرته‌وه‌ و پيشه‌ندي پيشه‌ي هه‌يه‌؟! ئايا ئەو جياكردنه‌وه‌يه‌ ته‌نيا هه‌ر له‌و جوهره‌يه‌ ده‌بیتته‌ مايه‌ي ئەوه‌ي ده‌سته‌واژه‌كه‌ پيرسي له‌وه‌ي به‌بێ دنگ و ناوه‌يان ئەو بوونه‌وه‌ره‌ به‌ينيته‌وه‌ و له‌نيو خۆيدا بيه‌يلتته‌وه‌ و بپياريزي، ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر هه‌ريميانه‌ش هيجي تر به‌وه‌ نه‌زمي‌ردري كه‌ له‌نيو مرۆڤ و خواوهنده‌كاندا بيت، به‌لام له‌ هه‌مان كاتدا به‌واتايه‌كي تر خواوهنده‌يي و مرۆڤيانه‌، رووه‌ك و زينده‌وه‌ر و چيا و ده‌ريا و ته‌ستيره‌ بيت؟!

ده‌بێ جياكردنه‌وه‌ي خواوه‌ند و مرۆڤ پشت به‌ چ شتيكي تر به‌ستي ته‌گه‌ر ئەوه‌ نه‌بێ كه‌ ئەوان هيج

جاريك ناتوانن له‌ پيشه‌نديياندا به‌ تيشك پژانه‌وه‌ به‌ شاردراوه‌يي بمينه‌وه‌؟! بۆچي ئەوان ناتوانن ئەمه‌ بكه‌ن؟! چونكه‌ پيشه‌ندييه‌كه‌يان به‌ تيشك پژانه‌وه‌ له‌وه‌ به‌ولاوه‌ نيه‌يه‌ تيشك پژان و رووناككردنه‌وه‌كه‌ خۆي بيت، ئەوه‌نده‌ي ئەمه‌ خواوه‌ند و مرۆڤ له‌ تيشك پژاندا كۆده‌كاتوه‌ و له‌ويدا راگيربان ده‌كات.

تيشك پژان و رووناككردنه‌وه‌ ته‌نيا هه‌ر بوونه‌وه‌ر رووشن ناكاته‌وه‌، به‌لكو به‌ تايبه‌تي كۆي ده‌كاتوه‌ و پيشتر ده‌سته‌به‌ري چوونه‌نيو بوونى ده‌كات، به‌لام بوونى خواوهنده‌كان و مرۆڤ له‌ چ جوهره‌يه‌؟! ئەوان نه‌ك هه‌ر ته‌نيا له‌ تيشك و پژان و رووناككردنه‌وه‌دا رووشن كراونه‌ته‌وه‌، به‌لكو له‌وه‌وه‌ و بۆ ئەو رووشن كراون. ئيتتر ئەوان ده‌توانن به‌ شتيازي خۆيان پيشنگ پژانه‌كه‌ و رووناككردنه‌وه‌كه‌ به‌ ته‌واوه‌تي به‌دي به‌يێن (له‌ جه‌وه‌هه‌ره‌كه‌يدا تيروپ ته‌واوي بكه‌ن) و به‌مه‌ش تيشك پژانه‌كه‌ چاوديري بكه‌ن و بپياريزن. خواوهنده‌كان و مرۆڤ نه‌ك ته‌نيا هه‌ر به‌هۆي تيشكه‌وه‌، جا ئيتتر ئەمه‌ باهه‌تيكي سه‌روو هه‌سته‌كيش بيت، رووشن كراونه‌ته‌وه‌، چونكه‌ ئەوان پيشتر نه‌يانتوانيوه‌ له‌ تاريخي و روژگيراندا خۆيان بشارنه‌وه‌. ئەوان له‌ جه‌وه‌هه‌ره‌كه‌ياندا تيشكيان به‌ركه‌وتوه‌. ئەوان رووشن كراونه‌ته‌وه‌: له‌ رووداوي تيشك پژاندا بوون به‌يه‌ك، هه‌ر بۆيه‌ هيج جاريك نه‌شاردراونه‌ته‌وه‌، به‌لكو به‌ده‌رده‌كه‌ون، ئەمه‌ به‌واتايه‌كي تر به‌بیرداها‌توه‌وه‌. چۆن ئەوانه‌ي دوورخراونه‌ته‌وه‌ سه‌ر به‌ دوورين، ئاوه‌ها به‌و واتايه‌ي به‌بي‌رداهات به‌ده‌ركه‌وتويه‌كاني به‌ده‌ركه‌وتوان به‌ تيشك پژان و رووناككردنه‌وه‌ كه‌ راگيربان ده‌كات و ده‌يانپاريزي ده‌سپي‌ردرين. ئەوان به‌پي جيه‌وه‌هه‌ره‌كه‌يان خراونه‌ته‌نيو شاردراوه‌يي نه‌ينييه‌كان، كۆكراونه‌ته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ي له‌ لوگوسدا له‌نيو هۆمۆلوگيندا بگونجيني (برگه‌ ٥٠).

ئايا مه‌به‌ستي هيراكلي‌تس له‌ پرسياره‌كه‌ي ئەوه‌ بووه‌ كه‌ ئيمه‌ ئيستاروونمان كرده‌وه‌؟! ئايا ئەوه‌ي له‌و شروقه‌كردنه‌دا گوقمان ده‌چيته‌ خانه‌ي ويناكردن و بۆچونه‌كه‌ي؟! كێ ويستويه‌تي ئەمه‌ بزاني و دووپاتي بكاته‌وه‌؟! دوور نيه‌يه‌ ده‌سته‌واژه‌كه‌، به‌بێ گوويدانه‌ ده‌قه‌ري بۆچووني جاراني هيراكلي‌تس، ئەوه‌ بلێ كه‌ پيشتر هه‌وله‌ روونكردنه‌وه‌يه‌كه‌ هينايه‌كايه‌وه‌. بركه‌كه‌ ئەوه‌ ده‌لێ، به‌و مه‌رجه‌ و گرمانه‌يه‌ي وتووێژتيكي

هزرمه نديبانه بتوانی بيهيتته سهر خوانی قسه ليكردن. ئەو ئەمه دەلتی و لەو هدا قسهی لی نه كراوه به جیتی دههیلتی. ریگاکان كه به نیو ناوچهی قسه لیته كراوه كاندا دهرون وهك چند پرسیاریک ده میتنه وه، بهرده وام ئەو بابته دهرووژیتن كه له كۆنه وه به روخسار و شپوهی جیاواز و فره پهنگی شار دراوهی نیشانی دراون.

ئەگەر هیرا کلیتس له تیشك پزانی به ده رخستنی و شار دنه وه، له جه وهه ره كه یان رووناك كراونه ته وه و ئیتر به واتایه کی جیاواز سهر به تیشك پزانی و گوئی بیستین، وردبیتته وه و بیری لیبكاتته وه، ئەوهیه بنه مای بنه رتهی پرسیاره کی دهسته واژه كه ناماژهی پیده دات.

یان دهسته واژه كه پشت ئەستور به ئەزمونیکی هزرییه وه دهووی كه هه ره كه ههنگاویکی خوئی هه لگرتوه؟! ئایا پرسیاره کی هیرا کلیتس دهیه وی ته نیا بلتی: هیچ شیاوه کییهك له توانیدا نییه پیتشینی بکات كه پیتوهندی ناگری جیهان به خواهنه و مرۆقه وه دهكرا له وه جیاواز بی كه ههیه و ئەوهش نهك هه ره ته نیا وهك رووشن كراوه و سه رنج دراو سهر به تیشك پزانی و رووناك كرده ون، به لكو نادیاره به دیار نه كه وتوه كان به شیواز و ریگای خوئی تیشكه كه دهیتن و له بهرده و امییه كه یدا ده پیاوژین و به میرات دهیگوازه وه.

لەم رهوشه دا دهسته واژه پرسیار كه ره كه سه رسورمانه بیركه ره وه كه به قسه دههیتنی، له وه پیتوهندییه كه تیبیدا تیشكه كه جه وهه ری خواهنه كان و مرۆف به دهسته دههیتنی و له خویدا راگیری دهكات، هیوا خواز ده بی.

گوته بیته پرسیار كاره كه هه ره له كۆنه وه له گه ل ئەوهی شایستهی سه رسورمانی هزری بووه ته با و گونجاو بوون و به هۆیه وه و به سایه وه له شایسته ییه كه یدا به پارێزراوی ده میتنه وه.

تاج رادهیهك و چه نده روون و ئاشكرا هزری هیرا کلیتس په ی به ده قه ری هه موو ده قه ره كان بر دووه ناکری به ئاسانی بخه ملتیری. له گه ل ئەوه شدا كه دهسته واژه په نده كه له ده قه ری تیشك پزیندا ده بزوی، هیچ جوژه گومانیک هه لئاگریت، ئەگه ر ئیمه به ره وه پیش هه میشه به ئاشكرا ئەمه به بیرماندا بهیتن: دهستپیک و کو تایی پرسیاره كه به ده رخستن و شار دنه وه و له سۆنگه ی پیتوهندییه كانیانه وه ناوده بهن. پیتوبست به وه

ناكات جاریکی تر ناماژه به برگی ۵۰ بدریت كه تیبیدا گردکۆی به ده رخستن- داپۆشین ناوبراو كه رووی گوفتار به شیوازیک له ناوچه وه كان دهكات كه جه وهه ره كه یان له وه دا ده کرتته وه و ساغ ده بیتته وه چه نده له گه ل لۆگۆسدا گونجاو و ته بایه، یان نا.

به ئاسانی وای داده نیتن كه نهیتنی ئەوهی ده بی بیری لیبکریته وه هه موو جاریک له نیو تویتته کانی شار دراوه یه كدا كه ئەوه په ری سه خته په ل بها ویتزیتته ناویه وه، داپۆشراوه. ئەوی راست بیت جیگای جه وهه ره كه ی له و نزیکه یه كه هه موو بوونه وه ره هاتوه كان نزیک ده خاته وه و نزیکه كان ده پاریزی. جه وهه ری نزیکه كه له بۆجوونی باو و ئاساییمانه وه نزیکه و پرووده كاته بوونه وه ره و خه ربکی ره وشه كه ی ده بیت تا ئەو راده یه ریگا نادری به بی خو ئاماده کردنیکی پیتشییانه دهست رویشته وی و زالییه كه ی نزیک به ته و او ته ی به هز و بیر كرده وه وه به ئەزمون تاقی بکه ینه وه. وا ری تیبیده چی ئەو نهیتنییه ی كه له وه دا ده بی بیری لیبکریته وه بانگ دهكات له وه جه وهه ره به و لاوه شتیکی تر نییه، كه ئیمه هه ولتمان دا به ناوی «تیشك پزانی و رووناك كرده وه» وه روونی بکه ینه وه. هه ره بۆیه بۆجوونی ساکاری روژانه به دلنیا ییه وه و به كه لله ره قانه سه رچیخانه به لای نهیتنییه كه دا تیبیده په ری. هیرا کلیتس ئاگی له ئەمه بووه. برگی ۷۲ ده بیتتی:

«ئەوان پتر له هی تر له باره ی لۆگۆسه وه كه رووی تیبیده كه ن له یه كتری جیا ده بنه وه، به م پیتیه به ده رده كه وی كه ئەوهی هه موو روژی تووشی ده بن له لایه ن (له ئارادبوونه كه یدا) به شتیکی نامۆ ده میتنه وه.»

ئەوانه نامیین و له ناوده چن به رده وام روو له گردبوونه وه ی به ده ره كه وتن- شار دنه وه ده كه ن كه هه موو بوونه وه ره له ئارادابووه كان رووشن ده كاته وه. بگه ره، به لام ئەوان پشت له تیشك پزانی و رووناك كرده وه ده كه ن و پرووده كه نه ئەو بوونه وه ره ی كه له كاروباری روژانه یاندا له گه ل هه موو شتیكدا راسته وخو تووشی ده بن. ئەوان مه به ستیان ئەوه یه، ئەم پیتوهندی و هه لئسوكه وته له گه ل بوونه وه ره له ئارادابووه كه دا له خویه وه دۆستایه تیه كه ژیر و میانرهبیان بۆ دهسته به ره ده بی. له گه ل ئەوه شدا ئەوه به لایانه وه به بیانی ده میتنه وه. ئەوان هیچ له وه نازانن كه پیتیان سپێردراوه: له باره ی له ئارادابووه كه به

سایه‌ی تیشک پزانه‌وه هه‌موو جارێک له پیتشه‌وه رێگای به‌دهرکه‌وتنی له ئارادا بووه که خۆش ده‌کات. لۆگۆس که ئه‌وان له‌بهر تیشکی رووناکییه‌که‌یدا ده‌پۆن و راده‌وه‌ستن له‌لایان به‌شاردراوه‌یی ده‌مینیتته‌وه و بو‌ئنه‌وان له‌بیرچۆته‌وه.

ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرێ بزانرێ له‌لایان زانراو بێت، هه‌ینده له‌به‌رچاویان بیانی ده‌بێ به‌بێ ئه‌وه‌ی بتوانن ئه‌مه بزانن. ئه‌وان کاتیک له‌ هه‌موو ئه‌وه ئاگادار ده‌بن، ئه‌گه‌ر بیانه‌وی بپرسن: چۆن یه‌کیک که جه‌وه‌هه‌که‌ی سه‌ر به تیشک پزان و رووناکردنه‌وه بێت، ده‌توانی جارێک خۆی له‌ پیتشه‌وه‌ی کردن و پاراستن و چاودێری کردن تیشک پزان بپه‌سه‌ش بکات؟! چۆن ده‌توانی ئه‌وه ئه‌مه بکات به‌بێ ئه‌وه‌ی شاره‌زایی و به‌ ئه‌زمون تاقی بکاته‌وه که ئه‌وی له‌ رۆژانه‌دا باوه ناکرێ باوو ئاسایی و بلاو بێ، چونکه ئه‌وه باوه ئاسایی هه‌میشه به‌قه‌رزدارێ له‌بیرچوونه‌وه‌ی ئه‌وه ده‌مینیتته‌وه، ئه‌وه‌ی ته‌نیا خۆی ده‌توانی ئه‌وه‌ی له‌خۆیه‌وه ناسراوه له‌ تیشکی بوونه‌وه‌ریکی له‌ ئارادا بوودا به‌ده‌ریخات؟!

بۆچوون و مه‌به‌ستی رۆژانه له‌نیوه‌ هه‌میشه نوتی هه‌مه‌رهنگدا که له‌به‌رده‌میدا په‌رشوبلاوه، به‌دوای راستیدا ده‌گه‌رێ. ئه‌وه دره‌وشانه‌که‌ی هه‌یمی (زێر) نه‌تینیه‌که که له‌ تیشک پزانی ساده و ساکاری به‌رده‌وامدا ده‌رکه‌وی، به‌دی ناکات و نابینی. هه‌یراکلیتس ده‌بێت (برگه ۹):

گۆتدرێژده‌کان پووش و کا له‌زێر به‌چاکتر داده‌نین. به‌لام ده‌رکه‌وتی زێرینی له‌به‌رچاو به‌ ده‌رکه‌وتووی تیشک پزین رێگانادات به‌ ده‌ست بگیریته‌، چونکه خۆی به‌ده‌ست ناگیری، به‌لکو رووداویکی بێ گه‌ردی رووته. ده‌رکه‌وتنی په‌رده به‌سه‌ردا‌راوی تیشک پزان و رووناکردنه‌وه له‌ ده‌فتری شاردراوه‌ی پاکی نیوه چاره‌نووسی پارێزراوه‌وه ده‌رژێ. هه‌ر بۆیه به‌ ده‌رکه‌وتنی تیشک پزان له‌ خۆیدا له‌ هه‌مان کاتدا خۆ داپۆشین و شاردنه‌وه‌یه و به‌و واتایه‌ش له‌ هه‌مووان تاریکتره.

هه‌یراکلیتس به‌ (سکۆتنۆس) تاریک ناوده‌برێ. له‌ پاشه‌رۆژی‌شدا ئه‌وه ناوه‌ی هه‌ر ده‌مینێ، ئه‌وه تاریکه، چونکه ئه‌وه به‌ په‌رسیاره‌وه له‌نیوه تیشک و رووناکییدا بیر ده‌کاته‌وه.

سه‌رچاوه و په‌راویز:

1- Lichten Freigeben Vgl. Die Bestimmung der Sache des Denkens. GA Bd.80.

- ۲- ئه‌وه چییه؟ رووداوه‌که.
- ۳- ئه‌وانی تر هه‌موو.
- ۴- له‌وانی تر هه‌موویان شاردراوه‌ته‌وه، چۆن ئه‌وه به‌ فرمیتسک ده‌گه‌ریا. به‌روانه‌ پاشکۆ.
- ۵- تیشک پزانی شاردنه‌وه‌ی خۆ شاردنه‌وه.
- ۶- رووداو.
- ۷- رووداو.
- ۸- هه‌روه‌ها ئه‌وه نالێ: به‌ شاردراوه‌یی ده‌مینیتته‌وه. ئه‌گه‌ر ئۆدیسیا بگه‌ریا.
- ۹- هۆمیل. به‌روانه‌ پاشکۆ.
- ۱۰- هۆمیل: به‌نامه ۱۹۵۵/۸/۲۱.

- Heidegger, Martin, Vorträge und Aufsätze. Gesamt ausgabe. Bd.7, Vittorio Klostermann. Frankfurt am Main 2000, S.265- 288.